

VIROSKA ÉS A FARSANG

Főiskolai eseménynaptár

1999/2000. tanév II. félév

- Január 31. - május 12.** Szorgalmi időszak
(az utolsó évesek kivételével)
- Február 21.** Beiratkozás (utolsó évesek)
- Február 21. - május 5.** Szorgalmi időszak (utolsó évesek)
- Március 30. - április 1.** Tavaszi szünet
- Országos Kazinczy döntő**
- Március 31.** „Kiváló tanárjelölt”, „Jó sportoló”
pályázatok beadási határideje
- Március 31.** Szakdolgozatok beadási határideje
- Április 3-7.** A III. éves kétszakos és a II: éves nyelvtanár
szakos hallgatók egyéni tantárgypedagógiai
gyakorlata
- Április 11-12-13.** Juhász Gyula Napok

A taralomból

Szőke András arcai (11. oldal)

Az agynak magas szintű eldobása
(14. oldal)

Apropó test! – Vénusz (16. oldal)

Pókok, skorpiók (7. oldal)

Valamint Varsányi András
begolyózott golyóstoll-karcai.

A címlapon:

si + Eszter + Péter

A TŰ

A JGYTF hallgatóinak magazinja

Kiadja a JGYTF

Hallgatói Önkormányzata

Felelős kiadó

Döbör András

Főszerkesztő

Egész Tamás

Főszerkesztő-helyettes

Márton Imre

Munkatársak: Antal János (fotó) Bardócz Attila (oázis)

Kasza Magdolna (univerzoom) Kiss Réka (fotó)

Lukácsi Péter (basszuskulcs) Márók Attila (grafika, címlap)

Molnár Péter (interjúhász) Nánai Mária (megymás)

Szabó Gábor (lélekmorzsa) Varga Györgyi (filmszínház)

Maczelka László (internet)

Marketing

Görög Zsolt

Fényszerkesztő

Ménesi Gabriella

Tördelés

Egész Tamás

Terjesztés

Rókus Tibor

A szerkesztőség címe

6725 Szeged

Boldogasszony sugárút 6.

tu@jgytf.u-szeged.hu

www.extra.hu/tu

Telefon/Fax

(62) 544-000/6281

Nyomás

X-Press 2000 Kft.

6753 Szeged

Régész tér 8.

(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az iskolai rovatot
a Fiala Szeged Ifjú Kör
támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/19K/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Nekrológ

Hal, háló, halász, halál. Költői. Sajnos. Ki-
mondhatatlanul jó érzés volna, ha most nem
döbbenettel vegyes gyászos hangulatban kelle-
ne írnom e sorokat, hanem mondjuk annak ör-
vendeznék, mennyire jól sikerült a Hökkentő-
nap.

Pénteken reggel én is kinn voltam a Tiszán.
Miközben a felfordulva döglődő halakat néztem
tehetetlenül, egy úr azt mondta: „Na látják ké-
rem, ezért volna jó Erdélyt visszacsatolni Ma-
gyarországhoz – akkor legalább a saját szarun-
kat innánk, és nem a románokét.”

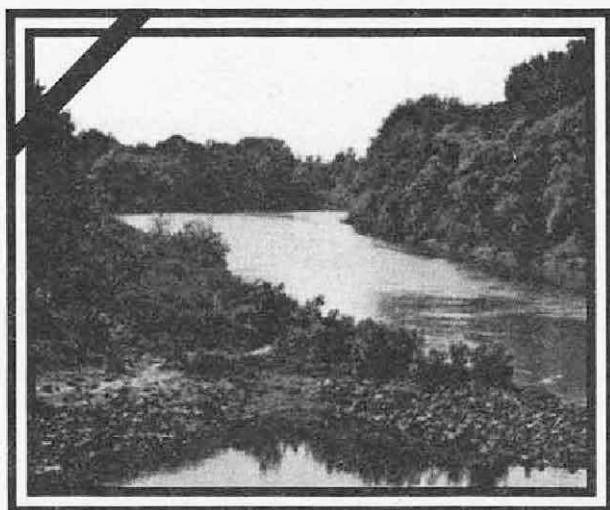
Nem akarok ítélni – az egyértelmű té-
nyek ellenére sem. Ami történt, megtörtént. Új
helyzet van, és nekünk meg kell próbálni alkal-
mazkodni hozzá, és tenni, sokat tenni.

Volt egy csodálatos folyónk. És lesz is –
majd ha helyreáll a kényes biológiai egyensúly
jópár évtized múlva. Unokáim látni fogják.
Hogy én fogok-e harcsázni a Tiszán – kötve hi-
szem.

Önző vagyok, tudom. Csak a saját bajom ér-
dekel. De akkor is. Jól kitoltak velem és a gene-
rációmmal. Ennyi.

Egész Tamás

Márók Attila fotója

„Elsődleges feladatunknak tartom a hallgatók érdekeinek védelmét”

Interjú Döbör Andrással, a HÖK elnökével

Utoljára szeptemberben beszélgettünk a TŰ hasábjain Döbör Andrással, főiskolánk Hallgatói Önkormányzatának elnökével. Azóta eltelt fél év, ezért szükségét láttuk annak, hogy rákérdezzünk az elmúlt időszak eseményeire, illetve szembesítsük néhány ígéretével, melyet megválasztásakor tett.

Mikor utoljára beszélgettünk, gőzerővel folyt a Gólyabál szervezése...

Igen, azóta sok víz lefolyt a Tiszán. A Gólyabál szerintem jól sikerült, pedig az elején izgultunk, mivel több tanár jelent meg, mint diák, de ez a helyzet szerencsére csak a vacsora idejére korlátozódott. A pompásan sikerült megnyitó alatt már gyülekeztek a hallgatók, a koncertek és a diszkó pedig már „telt házas” volt. Magunk sem gondoltuk, hogy a DJ Szabó – DJ Koteczki páros és a Roy & Ádám tátika ekkora közönséget fog vonzani, de bejött. Sok gólyabált megélt öregdiákok sem emlékeztek ekkora bulira, hajnali négykor úgy kellett kidobni minket a Hungáriából. Mindenesetre dícséret illeti Márok Attila kulturális referenst a programokért és Molnár Péter pályázati referenst a szponzorokért és az értékes tombolanyereményekért.

A HÖK-nek azonban vannak más feladatai is. Pályázatodban azt írtad, hogy elnökséged fő jellemzője a markáns érdekképviselet lesz.

Ez így igaz, elsődleges feladatunknak tartom a hallgatók érdekeinek védelmét. Az érdekvégyesítés fő terepe a Főiskolai Tanács és a bizottságok. Az intézmény vezetésével fennálló jó viszony miatt szerencsére nem kellett sokszor a sarkunkra állni, hiszen véleményünk kikérése nélkül nem nagyon terjesztettek be semmiféle, a hallgatók ügyeit érintő kérdést a Tanács elé. Mindössze két esetben kellett módosítást kérnünk betervezett anyaggal kapcsolatban; először a Tanács ügyrendjét illetően, hogy megmaradjon a hallgatói ügyek esetén szükséges 75%-os szavazattöbbséggel való elfogadás, valamint legutóbb, amikor sikerült elérnünk azt, hogy azok a nappali tagozatos hallgatóink, akik költségtérítést fizetnek, ezt ne a levelezősökhöz hasonlóan a beiratkozáskor tegyék, hanem a szorgalmi időszak végén. Ezen túl a kreditrendszer működésével kapcsolatban megtettük azokat az észrevételeket, amelyeket a hallgatók és a HÖK együttesen fogalmaztak meg. Úgy hiszem, a bizottságok jó munkát végeztek. A Tanulmányi Bizottság hallgatótagjainak mindig sikerült elérni a konszenzust a különféle kérvénnyel hozzá forduló ügyekben, a Diákjóléti Bizottság pedig jól látta el rendkívül kényes feladatát.

Ennek ellentmond az a vita, ami a szocetámmal kapcsolatban robbant ki.

Egyáltalán nem, mivel a DJB csak a dolgát végezte, a nem általuk szabott keretek között. Egyébként tervezzük, hogy a február 22-i Küldöttgyűlés elé terjesztjük a szociá-

lis támogatás elbírálásának megreformálását. A Harkány Zsuzsa pénzügyi referens által kidolgozott változtatás lényege az, hogy eltöröljük a meghallgatást, viszont minden szocetám kérvény mellé kötelező lesz mellékelni az adott polgármesteri hivatal által készített környezetanulmányt.

Régi probléma, hogy az információk – mondjuk a határidők – nem jutnak el a hallgatókhoz. Történt e valami változás ezügyben?

Korábban szinte az egyetlen lehetőség a plakátok ki függesztése volt. Azonban a plakátok elszaporodtak és elvesztek a különféle hirdetések tengerében a mi információink. Sajnos sokan nem figyeltek, majd a HÖK-ön kérték számon, ha lemaradtak valamiről. Ennek véget kellett vetni. E probléma megoldásában nyújthat nagy segítséget a főépület portája fölött felfüggesztett elektromos hirdetőtábla, amire csak azok az információk kerülnek fel, amelyeket mi fontosnak ítélnünk. Így elég azt figyelni, és senki sem marad le semmiről.

Programodat böngészve feltűnt, hogy fontosnak tartod az öntevékeny csoportok támogatását. Ez miben nyilvánul meg?

Már akkor is elsősorban anyagi támogatásra gondoltam, s ez gyakorlatilag működik. Kisebb-nagyobb összegekkel – természetesen számla ellenében – az összes öntevékeny csoport támogatásra került. Valamint egész éves megtakarításainknak eredményeképpen végre megvásárolhattuk az öntevékenyek által már oly régóta kért projektort, mely nagyban megkönnyíti jónéhányuk számára a minél látványosabb és eredményesebb tevékenységet. Befejeződött továbbá a TÁK felújítása is, asztalok és székek felszerelésével, ami már nem csak az öntevékeny csoportok javát szolgálja.

Idén is lesz Juhász Gyula Napok?

Természetesen. De részletes programról még túl korai beszélni. Az biztos, hogy idén is lesz *Legyél te a Csillagszemű Juhász!* vetélkedő, sok kulturális program és sok-sok buli. Igyekszünk olyan programot összeállítani, hogy mindenki megtalálja a neki tetszőt.

Köszönöm a beszélgetést.

Egész Tamás

Kredit-tanoda

Az új félévben is jelentkezik a kredit-tanoda rovatunk, mert bár véglegesítettünk már egy szemesztert az új rendszerben, még mindig vannak olyan dolgok, amelyek nem teljesen világosak mindenki számára.

Mint bizonyára tapasztaltátok, a régi értelmében valóban nincs félvismélés. DE: a tantárgyak egymásra épülése miatt, előadódhat olyan helyzet, ami miatt a hallgató nem tudja nyolc félév alatt befejezni tanulmányait. Ez olyan esetben fordul elő, ha egy nem teljesített tantárgyra több másik is épül, hiszen ezeket addig nem lehet felvenni, amíg az előzőt meg nem szerezték. Ezért a legfontosabb, hogy mindig kísérjük figyelemmel a háttérrel, és az ilyen tantárgyak teljesítését ne tologassuk!!!

C szakra vonatkozó jelentkezést március 1-ig le kell adni a TO-n.

Szakot változtatni csak felvételi vizsgával lehet, kizárólag szeptemberi kezdéssel. Tehát februártól senki nem lehet új tanszék hallgatója. (Ez egyébként eddig is így volt.)

Az ösztöndíjakkal kapcsolatban került föl az a félelem, hogy mivel csökkenek félvismélők, a magasabb hallgatói létszám miatt alacsonyabbak lesznek a juttatások. Ez

nincs így. Azoknak a hallgatóknak, akik megbuktak vagy nem teljesítettek egy tantárgyat, így egyesük van, lényegesen rosszabb lesz az átlaguk, mint szorgalmas (vagy szerencsés) társaiknak. Így természetesen ösztöndíjat is kevesebbet kapnak.

Egyéni felkészülési rendet továbbra is a tanszékek, a tanszékvezetők engedélyezhetnek, ezért ezzel a problémával NE a Tanulmányi Bizottsághoz forduljatok.

Csak a tantárgyfelvételi időszakban felvett munkaforma kreditje ismerhető el. A tantárgyfelvételi időszak hosszabbítását a tanszéki tanács engedélyezheti, legfeljebb a félév első harmadának végéig. Ez ebben a félévben kb. március eleje.

A TKVSZ így fogalmaz: „Ha a hallgató hiányzása bármely kötelezően látogatandó tárgyból meghaladja a heti óraszám háromszorosát, az – a különleges méltányolást érdemlő esetek kivételével – a tárgy kreditértékének elvesztésével jár.” Sok tanszék, tanár hiányzásnak számítja az első, ill. második hét óráiról (tantárgyfelvételi időszak) való távolmaradást is. Figyeljetez erre, nehogy emiatt elveszítsetek néhány értékes kreditet.

Szabó Gábor

Főiskolai lexikon

Főiskolánk épül, szépül, akárcsak Egyiptom a második Számítógépmemóriaalkohol nevű fáraó alatt.

1. Fényreklám csillog a lépcső felett. Elértük a huszonegyedik századot. A faliújságnak annyi. Legközelebb már talán a Tűt is elektronikusan olvassátok. A papír, mint olyan ügyis kimegy a divatból.
2. A portásfülke előrébb költözött. A férfivécé mellé (de szó sincs hímsovinizmusról!). A kis ablakba csak a lépcsőről tudunk beszólni, így nyilvánvalóvá vált, amit eddig is tudtunk: a portás ülve is nagyobb ember nálunk.
3. A vécék gyönyörűek (tényleg!). Még papír is van benne! Meg még szappan is! Micsoda fényűzés! De figyelmeztetem azokat, akik nem tudják hogyan kell megfelelően használni ezeket a helyiségeket, többé ne hogy betegyék a lábukat oda! Ha még egyszer hetekig vissza kell tartanom...
4. Juhász Gyula is visszajött a bronzáriumából. Így e patinás külső végre patinás belsőt takar.
5. Épülünk, szépülünk...

Kreditfórum – családias hangulatban

A Hallgatói Önkormányzat február 15-én Kreditfórumot tartott. A rendezvény célja az volt, hogy segítséget nyújtson a kreditrendszerrel kapcsolatban felmerült problémák megoldásához. A hallgatók számára rendezett, kötetlen kérdésválaszolunk típusú fórum egyetlen érdeklődője a speciális kollégiumok rendszerbeli helyzete felől tudakozódott. Lapunk kérdésére, miszerint mit fulladt érdeklenségbe a rendezvény, a következőket válaszolta Döbör Andri HÖK-elnök: Miután az időpont kiaplakátolásra került, a hallgatókat vagy nem érdekli ez a téma, vagy képesek segítség nélkül eligazodni a kreditrendszer léteiben. Ő, optimista lévén, az utóbbira szavaz.

A fordulat szükségessége

Minden józan ember tudja, baj van a világunkkal. A környezetvédő mozgalom több évtizedes szívós, kemény munkával értette meg a közvéleménnyel, hogy a technikai civilizáció felelőtlen működése önmagát sodorja veszélybe. Az adatok a köztudatba kerültek, a felmelegedés okozta tengerszint-emelkedés, a várható klímaváltozások, a megnövekedett ibolyántúli sugárzás, a levegőszennyezettség mértéke mindenki számára ismert tény lett. A kérdéskör átkerült a politikába is, nemegyszer központi problémává növi ki magát, igaz, főleg a választási harcokban. A környezetvédő pártok bejutottak a parlamentekbe, kormányzati tényezővé váltak. Világkonferenciákat szerveznek a legfejlettebb államok, hogy megfékezzék a bioszférát leginkább károsító folyamatokat. És mégis, hiányérzete van az odafigyelőnek. Nem történik ugyanis semmi lényeges. Vannak olyan intézkedések, amelyeket a környezetvédelem gondolata hívott életre, de hiányoznak azok a döntő lépések, amelyek alapjaiban változtatnák meg a helyzetet. A riói konferencia csalódást okozott, a leginkább érintett országok nem írták alá a korlátozó egyezményt. A helyzet más téren is változatlan: a bálnákat ugyanúgy irtják, a harmadik világban pedig ugyanúgy okádják a kémények a fekete füstöt.

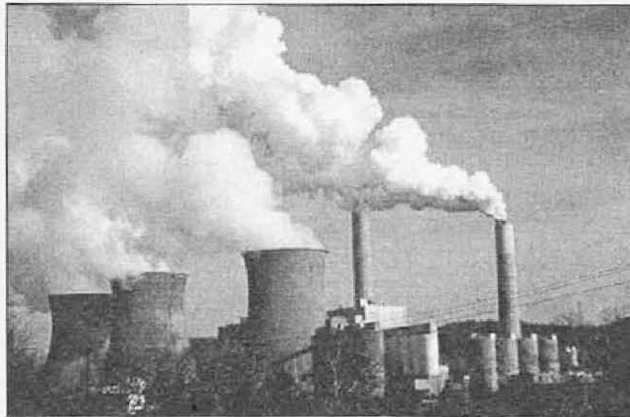
A mozgalom keresztül elé érkezett. Egyre bizonyosabbá válik, hogy a jelenlegi termelési struktúra ellenérdekelte a változásokban. Igaz ugyan, hogy a magántulajdonos is ember, meg lehet győzni tényekkel bizonyos igazságokról. De jelen esetben sokkal inkább piaci szereplő, aki mindig a költségkímélőbb, nagyobb profitot ígérő technológiát választja. Nem fog a napi piaci érdekeinek ellentmondó döntést hozni, még a tisztább jövő érdekében sem. Az ugyanis azonnal visszavetné a kíméletlen piaci versenyben. A brazil fakitermelő vállalat elnöke sosem fogja leállítani az őserdő pusztítását, noha nagyon is tudatában van annak, mekkora kárt okoz cége a világnak. A tulajdonosoktól tehát ne várjuk a megoldást. Következik az állam, amelynek alkotmányos feladata a környezet megóvása. Vajon tesz-e a mindenkori brazil kormányzat saját érdekei ellen? Az említett vállalat a biztos világpiaci konjunktúra és az olcsó munkaerő révén komoly nyereséggel működik. E nyereség a brazil állam számára realizálódik egyrészt az adóbevételekben, másrészt az oly fontos GDP értékében, harmadrészt a munkaerő-teremtésben, negyedrészt az export mértékében, a beáramló valuta mennyiségében. Abban a pillanatban,

ahogy a kitermelés csökken, negatív hatás éri mind a nagy makrogazdasági tényezőt. Ezek együttesen igen nagy kárt okoznak az államnak – hibáztatható-e passzivitásáért Brazília (és a hozzá hasonlóak)? Marad a felvásárlópiac, közülük is a legfejlettebb államok. Az Egyesült Államok szankcionálhatná az őserdők pusztítását. Befagyaszthatná a Brazíliából érkező nyersanyagok importját. A piacon azonban maradna az igény, faanyag kellene, papírnak, bútornak, építészeti alapanyagoknak. Elkezdenék irtani a Sziklás-hegység erdőseit – ezt viszont az előbb említett alkotmányos kötelezettség miatt nem engedné az amerikai állam. Feloldanák hát az importkorlátozást, talán hónapokon belül.

E példa azt mutatja, hogy környezetünk pusztítását nem a tudatlanság okozza, nem is a gonoszság, vagy éppen a szűklátókörűség. Okait a fennálló termelési módszerek hordozzák magukban. E következtetés azt jelenti, hogy ezen termelési módszerek a civilizáció halálát okozhatják. Van ugyan ellenpélda, a nagy autógyárak alternatív meghajtású motorokkal kísérleteznek, ez azonban sokkal inkább tulajdonítható az olajkincs kimerülését jósoló méréseknek, mint a filantrópia heves megnyilvánulásának.

A mozgalom csak és kizárólag úgy töltheti be küldetését, ha felismeri és elemzi a gazdasági okokat, majd olyan komplex, átgondolt és működő alternatívát nyújt a társadalomnak, amely képes kiküszöbölni a bioszférára káros gazdasági folyamatokat. Alternatívát, amely ellentétes a fennálló termelési struktúrával.

Szalontai Attila
(Fotó: Internet)

A Képesbolt ajánlata:

- képeslapok minden alkalomra
- ajándéktárgyak, kerámiák
- csomagolók, masnik
- papír, írószer
- UNICEF-termékek

Naptárvásár 20 %, 50 %, 80 % árengedménnyel,
amíg a készlet tart.

Szeged, Aradi
Vértanúk Tere 4.
Tel.: 424-949
H-P: 8-19.
Szo: 8-15

Poszterbolt a
Nagyruház
Passzázssorán
H-P: 8.30-19.
Szo: 9-13

Ajándékozón
a TESCO
Áruházban
H-Szo: 9-20.
V: 10-18

Világ legborzalmasabb skorpiói és tarantulái

Érdekes kiállításnak ad otthont a Bartók Béla Művelődési Ház: pókimádók, arachnofóbiások és közönyös kisértőtanárok tekinthetik meg a félelmek vagy csodálatok tárgyát képező ízeltlábúakat – természetesen (?) az üvegfal-mögöttiség adta biztonságérzettel. Szerkesztőségünk is ott tart: erről tanuskodnak felvételeink (tisztelet fényképészeink haláltmegvető bátorságának!).

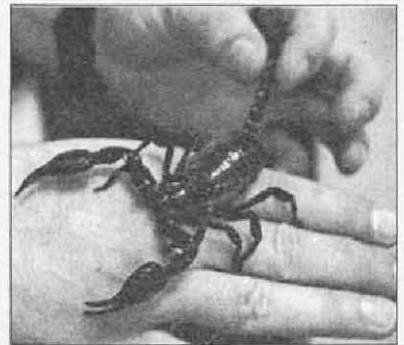
Hasznos a kiállítás abból a szempontból, hogy egy csomó kételyt és előítéletet eloszlat. Megtudhatjuk, hogy a „nagy és rémisztő” pókokról egyáltalán nem lehet általánosságban elmondani, hogy agresszívak, hogy mérgezők, hogy minden esetben halálos, és hogy a kedves kis százlábú hiperagresszív, és úgy esik neki minden egyes alkalommal gondozója félméteres fémcsipeszének, mintha sánti gonoszság lakozna szelvényekből álló kis testében. És találkozhatunk a *Mexikói vöröstérdű madárpókkal* (*Brachypelma smithi*), amit az egyszerűség kedvéért csak Indiana Jones Tarantulájának szoktak nevezni. Ez az a pók, ami Hollywoodban abszolút sztár, amiből évente kb. 4000 darabot szállítanak a nyugati part filmfellegvárába, és ami – divatos nyolclábú-létéből kifolyólag – a fokozottan veszély-

Szóval mindenkinek ajánljuk megtekinteni a március 26-ig nyitvatartó kiállítást.

Végezetül csak egyetlen megjegyzés: miért „legborzalmasabbak” eme teremtmények? Mert ha mondjuk a répák rendeznének egy kiállítást „A világ legborzalmasabb nyulai”-ról, az rendben volna. Viszont nekünk, embereknek nem természetes ellenségeink ezek az állatok, és – ha jól tudom – az étlapjainkon sincsenek feltüntetve.

E.T.

(Kiss Réka fotóival)

A gyenge mérgező
Laoszi Óriásskorpió
barátságos az
emberrel

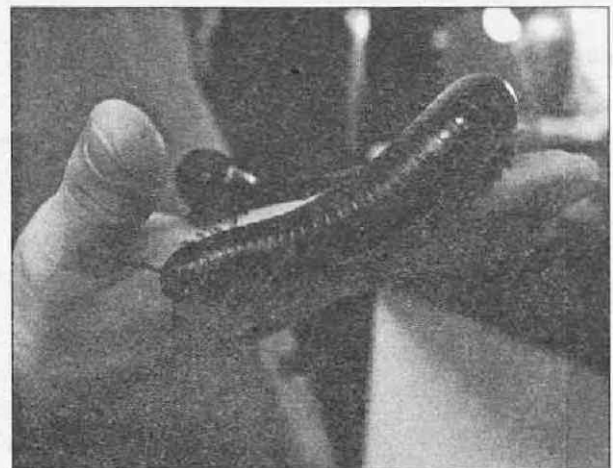

A hiperagresszív
Százlábú. Mérge erdő,
kígyókkal, madarakkal,
békákkal és egerekkal
táplálkozik

lyezettett fajok közé tartozik. A kiállítás vezetője elmondta: kíváncsi, vajon hány példány élhetne túl abból a több tucatból az esést, amikor Indiana Jones lesöpörte őket ostorával indián vezetője hátáról a forgatáson...

Mexikói vöröstérdű madárpók

Ezerlábú. Békés jószág, rothadó
avarral táplálkozik

A Bálint Sándor Könyvesbolt Ajánlata:

Tankönyvekre 10 %, egyéb könyvekre
20 % engedményt adunk.

- Attkinson: Pszichológia
- Aronson: Társas lény
- A. Golden: Egy gésa emlékirata

Nyelvkönyvek, szótárak széles választéka.

A Nagyáruház Passzázis során
Aradi Vértanúk tere 8.

Tel/fax: 426-791 Nyitva: H-P: 8-19. Sz: 8-13

C i p ő t l á b r a !

A cipő. Nem is gondolnánk mennyire fontos szerepet tölt be életünkben. Egyetlen rosszul megválasztott cipő, s az egész napunk oda. Itt nyom, ott szorít, s ez az egész napunkra rányomja bélyegét. Délceg testtartásunknak oda, amikor görnyedten sántikálunk. Sőt, fájdalmas arkifejezésünk láttán környezetünk is kínosan érezheti magát.

Szóval, tényleg fontos a cipő. A jó cipő. Hofi Géza évtizedekkel ezelőtt azon viccelődött, hogy mikor gyártnak már cipőt lábra? MERTHOGY kézre már gyönyörű lábbeliket lehet kapni. S akkoriban hol voltak még a mai magastalpú cipellők?

Ezek a hihetetlen taposók hozzávetőleg két-három éve jelentek meg a piacon, s bevallom nem álltam meg nevetés nélkül, amikor a kirakat polcain először megláttam ezt az „épületes látványt”. Ugyan ki húzna fel ilyesmit? Hiszen járni sem lehet benne...

Épületes látvány...

S azóta mi változott? Megtettük a lehetetlent: megtanultunk benne közlekedni, vagy inkább megtanultunk vele élni. Divattá vált. Botladozunk, de mégis valljuk: tetszik. De mégis mi tetszik? A lépcsők elérhetetlenül megnöttek, de a mozgólépcső is állandó veszélyek forrása. Vannak helyek, ahol segítséget tudnak nyújtani a mozgássérültek közlekedésében, de e cipőviseletre még nem találtak megoldást. Autót vezetni nem lehet benne, hiszen – mint azt a japán hatóságok is alátámasztották, e lábbeli gátolja viselőjét a pedálok – így a fék – megfelelő taposásában.

Tehát sem tömegközlekedési eszközön, sem autóban nem ajánlott, akkor meg mégis mire jó? Ha már úgyis gyalog kell benne közlekednünk, hatalmas előnyünk lesz a többiekkel szemben. Árvíz idején...

Kasza Magdolna
(Fotók: Internet)

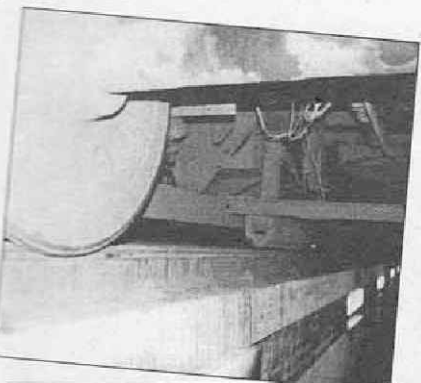
A sárgán

(Tudat? Folyam.)

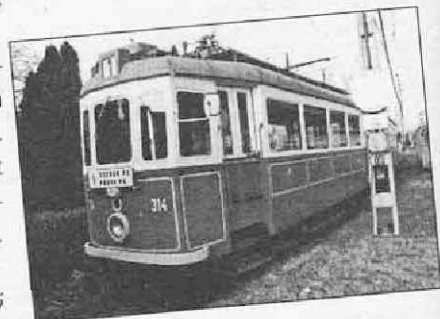
Fel – nincs értelme annak, amire most gondolsz. Ne hívd fel. Hiányzol még neki? Hiányoztál-e valaha? Igen. Kék az é? Walkman, notesz. Walkman, notesz, kislámpa. Kapja be Eric Clapton. Swing svung. Bokor utca. Ceglédi pályaudvar. Zárt tárgyalás. A jegyeket nem mutatom meg. A bunkónak se. Nincs értelme annak, amire. Most gondolsz? Kékruhásszép szemű. Bécsi a körút. Hülye. Sakál. Sakk, áll. Ál-sakk, Szakáll, Shake all! Izomlazítás. Egy-ké'-há'-négy. Nincs értelme annak, amire. Sajtoshaj, Szőkeburger, hamburgerblúz.

Lászlócsillapító kéne. Csillapít-sam. Magam. Összeicsillapítottam magam. Royal, ahol a vendég kijár. Barátok és keskeny szeretők a fűtött utcán. Nincs értelme annak. Széchenyi tér. Átszállás az ötös és kilences... szar az egész – le

Világjáró

Antal János
felvételei a Bakay
Nándor utcai
remizben
készültek

Valentin napról – utólag

Már három héttel Valentin nap előtt átalakultak az üzletek kirakatai. Mindenfelé piros szívekkel tarkított bögrek, tányérok, evőeszközök, plüss állatok, kispárnák és komplett ágynemű garnitúrák, pólók, pulcsik, fehéreneműk. Ebben az évben már piacra dobták a Valentin napi telet is...

A legjobban egy hullazöld színű, szívet okádó sárkány nyerte el a tetszést, no meg egy boxeralsó, amelyen neonzöld, -sárga és -rózsaszín szívecskék között a szeretkezés megannyi pozícióját mutatta be két ördögfióka.

Néhány tényleg szellemes ajándéktárgyat leszámítva, a 14-e előtti héten már az undor fogott el a giccses tömegesektől. Kerestem én is kedvesem számára valamilyen „igazi” ajándékot, de nem találtam rá. Így végül Valentin napján délután vettem egy aranyos, szolid képeslapot.

Este ültünk egymáshoz bújva boldogan, én a tőle kaptam egy szál virággal, Ő a tőlem kapott egy szem képeslappal, mentesen mindenféle speciális Valentin napi ajándéktól...

– M. –

ARSányi anDRás:
ősbemutató

Anno...

M i n t a f é j

Egy 31 éves amerikai férfi, név szerint Vincenzo Barbaro, „... azzal a kikötéssel házasodott meg, hogy felesége köteles dolgozni és a háztartásról gondoskodni. Barbaro ezt a feltételt írásba is foglalta s ennek megfelelően élt felesége keresetéből.”

Szegedi Friss Újság, 1927. augusztus 9.

Leesett állal olvastam ezt az 1927-ből származó cikket, amely elmeséli, hogy elég hosszú ideig boldogan élt a házaspár úgy, hogy a feleség tartotta el a férjét, no meg gondoskodott a háztartásról, és nevelte két gyermekét.

A gondok akkor kezdődtek, amikor az asszony megbetegedett s kifogytak a pénzből. Ekkor a kedves férj „... szemrehányást tett feleségének és a szerződés be nem tartása miatt válással fenyegette.” Egy hevesebb szóváltás után pedig a jóságos családapa jól el is páholta beteg feleségét, aki ezt már nem tűrve feljelentette férjét.

A bíróság pénzbüntetésre ítélte Vincenzot, az önfeláldozó feleségnek pedig azt tanácsolta, hogy vigye az ügyet bíróság elé, hogy érvénytelenítsék a szerződést és rákényszerítsék a férjet arra, hogy ő is hozzájáruljon a család fenntartásához.

„Az asszony azonban méltatlankodva utasította vissza a rendőrbíró tanácsát:

– Csak legyek újból egészséges – mondotta – én szívesen dolgozom a családomért, mert a férjem igazi mintaférj, aki nem dohányzik, nem iszik és sohasem marad ki éjszaka.”

– M. –

Szoljánka

Démuth Ágnes (Pszichológia Tanszék)

Az idők homályából felderengett, hogy olyan idős koromban sem töltöttem szívesen sok időt a konyhában, mint amilyen idősök most önök. (A helyzet azóta csak rosszabbodott, legalábbis, ami a „főzéssel kapcsolatos attitűdöm affektív összetevőjének alakulását illeti”.) Ilyen megfontolás, valamint a diákok pénztárcája vastagságának becslése alapján válogattam receptjeim között.

Az egytál-ételek – melyek laktatóak is – közül a szoljánka mellett döntöttem. Praktikusan elkészíthetik a vegetáriánusok is, de hasznos a másnapos, háborgó gyomornak is. Nem beszélve kellemes ízéről ennek a levesnek. Az otthoni zsargon alapján nevezhetjük ezt a „használd fel maradékaid a hűtőszekrényből”, esetleg „hónapvégi” levesnek is.

4 jó étvágyú személy számára az alábbi összetevők szükségesek: 3/4-1 kg savanyú káposzta, 1/2 kg füstölt oldalas (helyettesítésére füstölthús-ízű leveskocka is alkalmas, kb. 3-4 db), negyed kilónyi apróra vágott hús (disznó, csirke, pulyka, marha egyaránt jó, de az igazi a marhahús), 3-4 pár virsli (ezen két utóbbit a vegetáriánusok el is hagyhatják, de akkor helyettesítésre erőleves-kockát kell használni), olajbogyó (15-20 db), fél karikára vágott citrom, savanyú uborka (2-3 db), alma (1 nagy), 2 sárgarépa, 2 fehér-répa (gyökér).

A füstölt ízű húst vagy csontot kb. 3 l vízbe tesszük, s főzzük (a változatlan fűtőértékű gáz teljesítményének függvényében a gáztűzhelyen kb. 3/4 óráig. (Kuktában elég fél óra is.) Amíg a füstfz kifő, kinyomkodjuk a káposztát. Ha túl savanyú, tiszta vízben áztatjuk néhány percig. 2 x 2 cm-es kockákra vágjuk a húst, karikára vágjuk a virsli, apró kockákra vágjuk az almát, zöldségfélét, uborkát. A megfőtt (kifőtt) füstölt oldalashoz adjuk a húskockákat, zöldséget, olajbogyót, citromot. 20-25 percig főzzük, majd a „maradékok”, vagyis az alma, uborka, káposzta hozzáadása következik. kb. 5 percig forraljuk az egészet, majd 2-3 percig tovább főzzük, most már a virsli karikákat is hozzáadva.

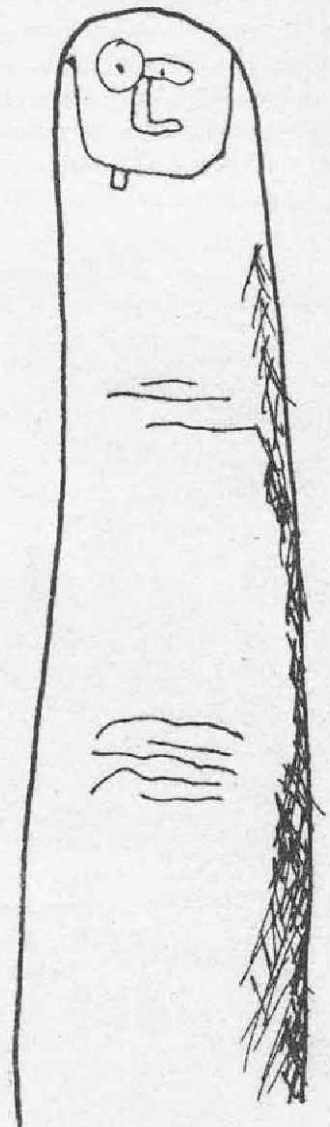
Tálaláskor apróra vágott zöldhagymát (egy evőkanálnyi), 1-2 evőkanál tejfölt teszünk a tányérba, s erre szedjük a forró levest. Zöldhagyma helyett természetesen jó a nagyon apróra vágott vörshagyma is. 1-2 szelet kenyér elfogyasztásával garantáltan nem leszünk éhesek este nyolcig. Második fogást készíteni hozzá szinte felesleges.

Jó étvágyat!

varsányi andrás

sanyi újjászületik

Szőke András arcai

Szőke András (Szentese-Budapest-Taliándörög) a magyar film régóta egyetlen olyan alakja, aki független filmesként került be a szakmába és szerencsénkre még mindig így is van ott. A szokásostól eltérő látás és felfogásmódja egyszerre kacagtat és gondolkodtat el. Egy rövid beszélgetés alatt is gyorsan bizonyoságot tesz nyíltságáról. Az itt olvasható beszélgetés egy kis keresztmetszet, amely szándékosan nem a mélyben turkál, de nem is marad a felszínen.

Hogyan kezdte el filmezni?

Szentésre a Horváth Mihály Gimnáziumba jártam, első gimnazista kómban kezdtem el filmezni az iskola szakkörében 8mm-es filmre. Akkoriban sok filmklub működött a városban, úgyhogy elég sok amatőrfilmet, dokumentumfilmet, dialógust tudtam készíteni. Közvetlen kapcsolatba úgy kerültem a mozgóképpel, hogy Szentesen lehetőségem volt arra, hogy a képzőművészettel, rajzzal foglalkozzam. Kollázsokat, grafikákat csináltam, majd felajánlották, hogy készítsünk az anyagból egy animációs filmet, tegyük őket egymás mellé, és akkor ezek egy kicsit megmozdulnak, és több ember tudja őket megnézni, mint egy kiállítás. Akkor úgy 5-6, főleg építészeti, azóta 600 körüli dokumentumfilmet csináltam és 9 nagyjátékfilmet.

Mikor készült az első nagyjátékfilm?

1985-ben, a katonaság alatt, „69” címmel, amiből egy 16-os kópia van a Balázs Béla Filmstúdióban és nem is

nagyon volt moziban. Aztán jött a *Citromdisznó*, amit csak öt évvel később tudtam befejezni, az 1990-ben került a moziba. Utána a *Vattatyúk*, az *Európa Kemping*, amik már javarészt 35mm-re készültek, vagy arra lettek átírva. Itt saját magunk írtuk a zenét, mert az utószinkronnál voltak olyan lehetőségek, hogy zenefelvételeket is készíthessünk.

Mit csinál az filmezésen kívül?

Sok olyan dologgal foglalkozom, amiben nincs pénz, azért mert szeretem csinálni, mert foglalkoztat. Ilyen a masszáz, ami kb. 10 éve érdekel, azóta foglalkozom vele, a zsebpénzemet, vagy a félretett pénzemet is erre fordítom. Szakanyagokra, tanulásra, tanulmányutakra. Ezeket nagyon szeretem, de elég sokba kerülnek... Ezért kénytelen vagyok TV-s vagy filmes munkákat csinálni, amiket nem túl jó elvállalni, de egy napi tévézéssel több heti tanulás és idő megváltható, ami azért nagyon fontos, mert öregeket, szegényeket kezelni nem lehet drágán vagy pénzért.

A Tilos Rádióban csütörtökönként dolgozom, akkor vezetek műsort, ami csak szabadidős tevékenység, akik ott dolgoznak, ezért nem kapnak pénzt. Van érdeklődés rá, professzionális a munka, de nem a pénz a lényeg. Nem figyelem a többi adást, mert nincs időm rá. Ami miatt fontos a rádió: Az én idősávomban teljes szabad kezecskék, azt csinálom, amit akarok. Sokat mesélek, beszélgetek a hallgatókkal. Időnként történeteket készítek, vagy rádiójátékot csinálom. Nagyon személyes jellegű adás, nem kötelező hallgatni. Egy érdekes fantáziajáték. Néha szomorú, néha nevetni kell rajta. Sokrétű zenét szoktam berakni, néha helyet kapnak élő hangszerek, ének, amivel lehet játszani. Szeretem a népzene-

Szőke András március 29-én a Berlin Café – TÁK Filmklub vendége, a még nem forgalmazott *Három* című játékfilmjét és egy dokumentumfilmjét vetíti.

A Juhász Gyula napok keretében április 11-én mutatja be legújabb filmjét, a *Helyfoglalás, avagy a mogyorók bejövetele* címűt.

Nemcsak a magyart, de az új-zélandit, az esz-kimót, és a távol-keletit is. Nagyjából ebből áll a műsor. De a filmezés nagy része is inkább kedvtelés. Ilyen a legújabb filmem, a *„Helyfoglalás, avagy a Mogyorók bejövetele”*.

Honnan jött az ötlete, története?

Ez egy kis nép, egy kis csoport, a Mogyorók. Most érkeztek ide, van egy TV-jük, ami nem működik, van egy centrifugájuk és egy gumimatracuk. Tizenegynéhány ember, akik együtt akarnak maradni... Nem tudják, hogy jó helyen vannak-e, félnek az idegenektől, de mindenképpen meg akarnak maradni és itt akarnak maradni. A jövőjüket tervezgetik, amelytől félnek is. A dialógusokban pedig végül is azok a problémák fogalmazódnak meg, amelyek engem most a legjobban foglalkoztatnak.

Most 38 éves vagyok. Amit eddig éltem az életemből, annak a nagyobbik része, a gyermekkorom, a filmezésem kezdete a rendszerváltás előtt volt. Az érzelmi dolgaim, a tanításaim a rendszerváltás előttről vannak, most pedig más világ van. Ezzel az a baj, hogy harmóniába kell hozni az előzményeket, amiket tanultam, az eddigi tapasztalataimat és a mostaniakat. Nem célokom elfelejteni húsz évet. Úgy szeretnék élni, létezni, hogy meg tudjam határozni, merre menjek tovább. Ezért is helyfoglalás a címe, mert ez tulajdonképpen egy helykeresés.

Molnár Péter

Tízezer kilométer Északon

2. rész

Szóval Norvégia. Szívárványszág, hiszen még soha sehol nem volt alkalmam megcsodálni ennyi sejtelmesen színes, törékenyen rezgő mesehidat, melyek mintha egy másik világba próbáltak volna csábítani minket. Talán e szívárványok túloldalán, a valóságot tükröző, végtelen erdővel borított, égig érő, csipkedéses hegyek között tündérek és trollok, a norvég mesevilág rongyos, szőrös, fátörzsnyi orral megáldott rútarcú, ám mégis kedves figurái vártak...

De mesébe illő tájakért nem kell feltétlenül átlépnünk a valóság és a képzelet gyakran homályba burkolózó küszöbét. A Természet itt, északon remekművet alkotott!

Egy folyó. Türelmetlenül nyaldossa hosszú börtönének kanyargós falait, rohan és tombol, majd egy sziklapárkányról üvöltve veti magát a mélybe. Bösz morajjal légbe köpött vízpermetén szívárvány születik, mely oly élesen hasít a sötét sziklaháttérbe, mintha frissen öntött, szikrázó fémből alkotta volna ívét a természet. Színeket sugározva a völgyre a Vøringfoss-vízesés mosolyog! Mélyen hangyányi testünk alatt, az égre feszülő falak tövében lecsillapodva, csendesesen tekeredik tova maga vájta útján a folyó. Az éjszakát egy másik dübörgő óriás szomszédságában töltöttük, ahol ha beálltunk a félénken remegő szívárvány alá, az örökké nedves, sötétben sikamlós kövekre, bár a zuhatag sziklákat csapkodó kőkemény víztestétől méterekre voltunk, a nedvesen kerengő levegő pillanatok alatt lemosta rólunk az út porát. Néhány nap elteltével már szinte közömbösen szemléltük a hegyek, sziklák homlokáról lezúduló, vékony fonálként leszaladó, vagy több ágra szakadó a mélybe táncoló vizek látványos parádéját.

Ösereg gleccserek nyújtóznak a völgyek felé a merészen meredező hegyekről, hideg nosztalgiával gondolva a

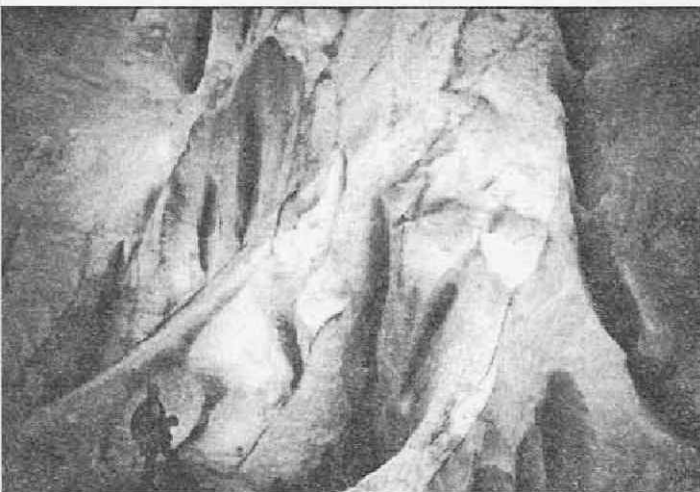
A fjordok királynője: a Geiranger

régi fagyos időkre, amikor az ember még csupán egy volt a Természet erejét félf atomnyi élőlények közül, és ő hatalmas jégujjaival a déli síkságok földjét túrta, markolta. De eljárt felette az idő, és ma már, egykori méretének töredékére zsugorodva magában morogva tűri a turisták színes ricsajját és hágóvasaiknak csiklandozását. A Brikdalsbreen

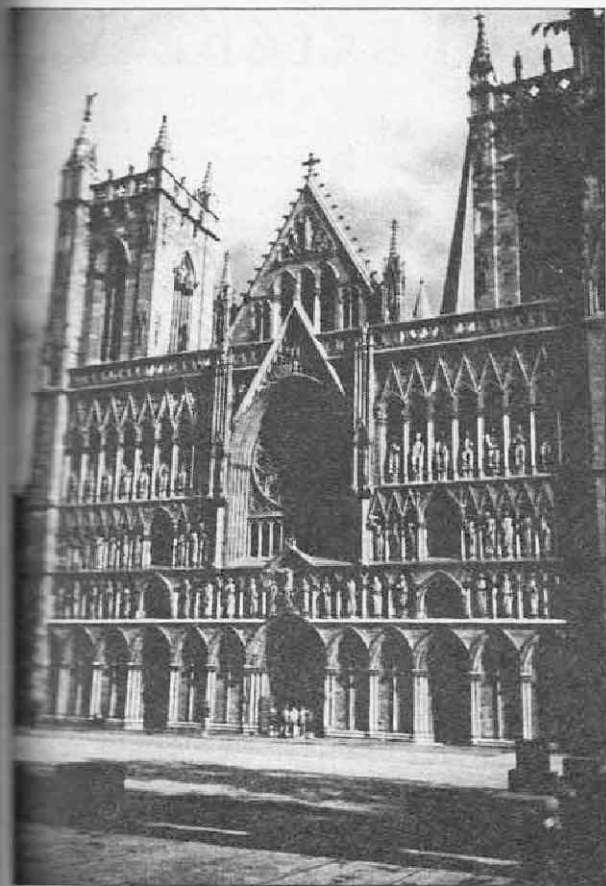
A Természet itt
északon remekművet
alkotott!

impozáns jégnyelvét napról napra fényképezőgépet lóbáló emberek százai, sőt ezrei rajongják körül, és pottom 6000 forint értékű norvég koronáért bárki bátran megtaposhatja a hajdani óriás ma sem aprócska, repedezett testét. Jóval északabbra, a sarkkörön a Svartisen-gleccser kékesen szikrázó jégfolyama torkollik a kopár, jégfaragta tájban csillogó tóba, és mi állunkat a földön húzva kóborlunk a a színesen hullámzó, bordó gránátkristályokkal pöttyözött sziklákön, kerülgetve a kis medencékben lapuló tavacskákat, melyeknek fehérbóbítás füveit hűvös szellő borzolja.

A gleccserek jeges harapásának nyomait őrzi azok a formás, lágy ívű völgyek, melyek többnyire sósvízű fjordokban folytatódnak, és arra emlékeztetnek, hogy valaha e jégfolyamokat az óceán haragos hullámkorbáccsal próbálta visszazorítani a szárazföldre. Felejthetetlen élményt jelentett az 1600 méter magas, maroknyi magyar csapatunkat Szent István ünnepén hószállingózással köszöntő Dalsnibba kopár csúcsáról a világhírűen gyönyörű Geirangerfjord meredek sziklamedrét és mélykék vizét megcsodálni. E leírhatatlan kép előterében szürkésfehér, légius felhőfoszlányok táncolták fátyoltáncukat, azt az érzést keltve,

A gleccser lábánál

A z É s z a k i - s a r k k ö r ö n

egyik jól megtermett gyermekét. Kilenc óra a félelmetesen szürke, ám nyugodt Jeges-tenger „közepén” egy, a fedélzetre is gyakran beugró hullámokkal lambadát táncoló kis bárkán – felejthetetlen élmény volt, bár volt, aki egész úton szinte szájából szájba etette a tenger halait mélyről jövő, előemésztett „csalival”. És végül megpillantottuk a vizek hatalmas, sötéten csillogó „csillagát”! Lomhán, élvezettel fújta vízgőz-vulkánjait, és parányi hajónkat a szinte extázisban tomboló „legénységgel” együtt tüntetően figyelembe sem véve haladt előre, majd váratlanul és hangtalanul, balett-táncosokat megszegyenítő kecsességgel búcsút intett és lemerült a végtelen kulisszák mögé. Háromszor tapsoltuk vissza, majd boldogan, értékes vadászsákmány birtokosaként fordultunk újra a norvég szigetvilág felé.

A reggel még tiszta égboltozatot bársonynehéz, sötét-szürke drapériával vonták be a tenger felől érkező szelek, és mi másnap, csordultig telve élményekkel és beleszeretve a tájba, elhagytuk Szivárványországot, hiszen már várt ránk a szomszédos Őszi Szelek Birodalma.

Folyt. Köv.

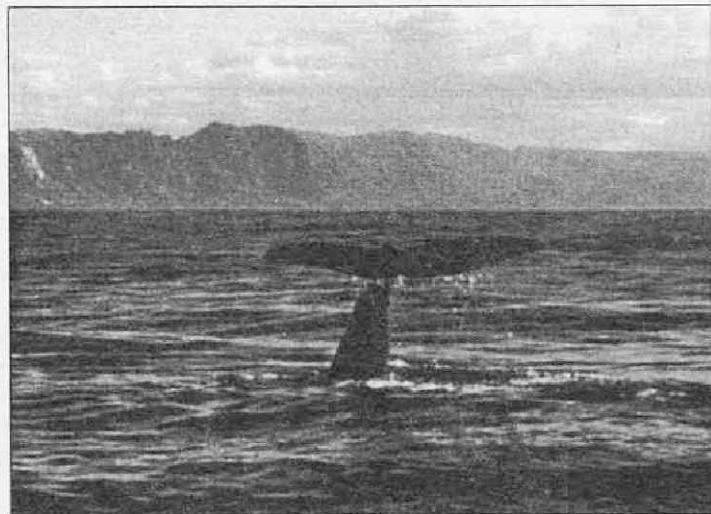
ATA

(fotók: Vitai Orsolya és a szerző)

T r o n d h e i m

ha a hetedik mennyországból tekintenék le a hatodik mennyország anyagi világára. A fjordok szelíden hullámzó labirintusában néha kénytelenek voltunk a kompok segítségét igénybe venni, ami nem volt olcsó mulatság, de tapasztalatos magyarok lévén hamar felfedeztük a nekünk is előnyös megoldást: Öt személy helyett csupán háromra fizettünk kompdíjat...

Nyksund, egy aprócska halászfalu a Vesterålen-szigetek elhagyatott északnyugati sarkában, amely három főt kitevő állandó lakosságával nem tartozik Norvégia legnépesebb települései közé, mégis sokan veszik a fáradságot, hogy hegyen-vízen keresztül eljussanak ide. A kicsiny öböl partjára épült házak lustán omladoztak táncoló tükröképükkel sztereóban, a víz alól pedig rozsdába öltözött vasszerkezetek pislogtak irigykedve a kevés, még felszínen ringatózó halászbárkára. A hajnali képet minden kétséget kizáróan az a már szinte hajónak is nevezhető bárka uralta, amely a fellengzős M. S. Genius névre hallgatott, és szemmel láthatóan még messze állt a nyugdíjaztatástól. Bálnavadászhajó volt, bár fegyverarzenálja már nem volt hagyományosnak mondható, mint ahogyan meglehetősen nemzetközi legénysége sem a vér szagára gyűlt össze minden reggel. Élesre töltött fényképezőgépeinkkel és fájdalmasan megkönnyebbült zsebeinkkel azon a kristálykék egü délelőttön mi is azzal a reménnyel léptünk a tengert jelentő deszkákra, hogy talán lencsevégre kapjuk a Természet

B á l n a l e s e n

Behatolás Európa Testébe V.

Firenze

Írhatnám, hogy Olaszország egyik legszebb városa. Ezzel csak az a baj, hogy ez szinte mindegyik városra elmondható. Egyelőre azonban szeretnék Firenzénél maradni. A Mediciék kitétek magukért, és látszik a városban a régi család keze. Igazán az a baj, hogy mindenki csak a szokásos helyeket nézi és fényképezi (városháza, főtér, Dávid logója stb...), pedig rengeteg olyan hely van, egy kicsit a központtól kijebb, ami megérne néhány óra esatangolás. Az egyik ilyen volt a „Zöld kupolás templom”, amiről még a helyiek sem nagyon tudtak, de felülről nagyon jól nézett ki. Ennek megtalálása egy délutánba telt, de a kérdézősködések közben olyan furcsa dolgokat tudtunk meg, hogy Amerikában nagyon sokan beszélnek angolul. A firenzei történeteknek se vége se hossza, annyi bizonyos, hogy ott szoktam rá arra a bizonyos molyolásra, amit Bors annyira nem szeret, és ami abból áll, hogy hogyan induljunk el minél körülményesebben otthonról, vagy adott esetben a kempingből. Vera ezt elég jól túrta, Eszter azonban jókat dühöngött, bosszantani pedig mindig jó a

szzebbik nemet. Az egyik legmókásabb délutánunk mindenesetre az volt, amikor az Ufficit úgy jártuk végig, hogy Gergő folyamatosan a folyosó freskóit nézte (kb. két óra múlva kezdett leszakadni a feje), míg én hol a freskókon kaptam röhögőgörcsöt, hol a művészettörténeteket szidtam (Vénusz születésével szemben, egy hármassalár takarásában lévő képek előtt mindenki elmegy, pedig sokkal jobb, mint az öreg Vénusz). Ha valaki jár arra, a mennyezetet tényleg ne hagyja ki. Nem tudom végignézte-e valaki, de ilyen perverz dolgokat ritkán lát még a gyakorlott szem is. (Kecskékkel fajtalanokodó pásztorok, szende szűz, kezében két szalag, amelyek két férfi nemiszervein végződnek, stb...) Az Uffici után a lányokkal Dávid alatt beszéltek meg a randit, ahonnan szokás szerint elkéztünk, de nem lett különösebb baj belőle. Itt kezdődött azonban az agynak magasszintű eldobása. Biztos vagyok benne, hogy most világszerte több száz fotóalbumban mosolygunk, hiszen néhány órát a szobor alatt ülve igen érdekes helyzetekben kerültünk bele a fényképezőgép látószögébe. Leírok egy példát szemléltetésképpen. Fialat négytagú lánycsapat áll a szobor előtt, egy másik lány fényképezi őket. A fényképezőgép (jobb fajta) villant hármat az exponálás előtt, tehát ki lehet számolni, mikor kell ugrani a lányok felé úgy, hogy ott és akkor semmit ne vegyenek észre, viszont otthon a képeken nagyokat csodálkozzanak az őrültön, aki fellettük repked a Dávid alatt. Úgy a második nap után egyébként sportot űztünk abból, hogy belemosolyogjunk más felvételeibe. Tudom, pofátlanság, de abban bízom, hogy legalább egy-

J a j . n e l

szer találkozom egy ilyen képpel mondjuk egy japán utamon. Firenzéről áradozhatnék rengeteget, de inkább elmesélem utazásunk egyik legfurcsább napját, ami nem mentes tanulságoktól, viszont annál érdekesebb.

A történet ott indult, hogy a tervezett éjszakai vonatra nem fértünk fel, mivel az összes olasz kitalálta, hogy azon a hétfőn fog Rómába vagy Nápolyba utazni. A mi célunk Nápoly

ilyen perverz dolgokat
ritkán lát még a
gyakorlott szem is

volt. A kinézett vonat egyébként sem indult, amire egy olasz vasutas csak annyit mondott, hogy a gép, amiből kinéztük az indulást, néha beszél hülyeségeket. Lényeg az, hogy csak augusztus 1-én, szombaton délelőtt tudtunk nekiindulni a nápolyi vonatúnak. A pályaudvaron a szokásos nyugós elválás, majd egy nagy meglepetés: a vonat roppant igényes, még kekszet is osztanak. Jól jön, éhesek vagyunk. Rómáig semmi gond nincs, nem jön ellenőr. Közvetlen Róma után azonban megjelenik és kiderül, hogy csak Rómáig kértük a jegyet, Nápolyba már nem érvényes. Hurrá! Kérdezi van-e nálunk pénz. Rázzuk a fejünket.

D á v i d a l a t t

Van, de nem adjuk könnyen. Mutogatom a bankkártyám (azt, amelyiken egy fillér sincs), hiszen Svájcban lehet vele vonaton is fizetni. Erre ő rázza a fejét, ő sem adja könnyen. Megbeszéljük, hogy megvárjuk Nápolyban a peronon. Mi persze hősiiesen várunk. Sok száz méterrel arrébb egy buszra. Itt mellénk szegődik egy srác, akiben az kezdettől fogva nem bízok, de Gergő azt mondja, segíteni akar nekünk, hát jó. Segít. Miközben hazatelefonálunk a rádióknak, kipakol néhány felesleges dolgot a táskámból. A pénztárcám, amiben lényeges dolog a diákom (januárban sikerült újat kapnom az állami nyomdától, ezúton köszönöm gyorsaságukat), a jó bankkártyám (egy csomag óvszer közé préselve, nehogy a kalauz észrevegye), valamint néhány jól sikerült igazolványkép. További zsákmányok: 1 db Praktika típusú fényképezőgép, 1 db manikűr szett, és a legnagyobb fogás: 1 db magyar nyelvű Itália útikönyv. Sikeres nap egy zsebtolvaj számára. Nos, ettől függetlenül a bankkártya hiánya azért keltett bennünk némi riadalmat, pláne, hogy az olasz telefonok nem „tone” típusúak, hanem még a régi béna rendszerűek, emiatt mondjuk a telebankokat nem lehet használni. Hazánk legnagyobb bankja pedig van olyan jófeje, hogy élő operátor, az aztán nincs. Ő is csak azért kéne, mert hogy pötyögjem be a bankkártyám számát, ha azt ellopják tőlem... Na se baj.

Az olasz rendőrök majdnem olyan okosak, mint a magyarok. Miután Gergő angolul bejelentette, hogy kirabolnak minket és csak angolul tudunk, kiküldtek két, csak olaszul tudó helyszínelőt. Én pedig elkezdtem vadászni az utcán az embereket, segítsenek nekünk fordítani. Épp hazafelé tartott egy negyvenes férfi, Giuseppe és... (a történetet innen nem hinném el, ha mesélné valaki) ... miután lefordította a dolgot, megkérdezte, hogy letiltattuk-e a kártyát, mert ha nem, nála megtehetjük. Jó. Miért ne? A közelben lakott, ráadásul abban az utcában, ahová nekünk menni kellett volna egy Bruno nevű régészhez, aki még nem tudott ró-

la, hogy mi nála akarunk tölteni néhány napot... Szóval Giuseppe felvitt minket magához, leültetett a telefon elé, és mivel a táskámban hagytam a telefonos noteszemet, kiszaladtam az udvarba. Mikor visszafelé mentem hallottam, hogy Gergő zongorázik. A dolgon nem csodálkoztam túlzottan, de valami megnyugtató-féle töltött el. Én is leültem játszani, miközben Giuseppe felesége és a lánya ebédet készítettek nekünk. Giuseppe, csodálkozva, hogy én is zongorázom, kijött, közölte, hogy a nagyobbik fia jazz-zongorista és meghívott minket este vacsorázni. Ezután leült a telefon mellé és az addig telefonálgatott, amíg meg nem találta nekünk Brunót, aki a feleségének régi ismerőse. Bruno megígérte, hogy majd ő is jön a vacsorára és akkor rendezzi a helyzetünket. Már csak az maradt hátra, hogy a rendőrségen megtegyük a feljelentést. A tolmács közölte velünk, hogy szombaton csak négyig van. Mi öt körül voltunk ott. Anyit azért lefordított, hogy igen, mi vagyunk az a két hülye, és hogy megismerjük, ha megmutatják. Erre elénk vágtak három albumot, teli bűnöző arcokkal, mi pedig röhögőgöresöt kaptunk a fényképek nézegetése közben. Bruno pedig megjelent, üdvözölt minket, fordított nekünk egy adagot, majd közölte, hogy nem nagyon ér rá, mert az egyetemen költözködnek, megmutatta a lakását, kezünkbe nyomta a kulcsot, 200.000

Majd éni - Szobor az Uffizibe

lírát (úgy 30.000 Ft), hogy a kulcsot dobjuk be a ládába ha elmentünk, a pénzre meg vigyázzunk jobban. Giuseppééknél már abszolút nem értettük miért vagyunk ott. Egy nagy, családi (kb. 20 fős) vacsorába csöppentünk és fél tíztől hajnal kettőig etettek minket, mi pedig megköszöntük szépen és másnap elindultunk Pompeii felé.

MP

V é n u s z

Valamikor a világ hajnala után néhány évezreddel élt egy igen magas kultúrájú nép, úgy hívták őket, hogy rómaiak. A Római Birodalom egyik istensége volt Vénusz, a szerelem istennője. Túl nagyot állítanék, ha azt mondanám, hogy február 2-án a JATE Klubban ez a Vénusz vendégszerepelt, bár biztos vagyok benne, hogy számos férfi rajongó egyetértene velem, ami az énekesnőt illeti.

A koncert előtt a Vénusz nevet viselő, új hazai csapat énekesnőjével, Varga Zsuzsával beszélgettünk.

Nemrég kerültetek be a köztudatba. Milyen a népszerűség íze?

Nagyon jó. Ezt már az elején, bizonyos formában megtapasztalhattuk, amikor roadshowkon, fesztiválokon fellépegettünk, mikor fiatalok hosszú sorokban vártak az autogrammért. De szerintem az a fontos, amikor levelekben, e-mailekben és személyesen kapunk olyan visszajelzéseket, amikor már konkrétan a lemezekhez vannak hozzászólások, vagy egy-egy számmal kapcsolatban bátorítanak vagy dicsérnek minket. Annak idején egy kicsit azt éreztem, hogy egyszerűen azért mert ott voltunk a többi sztár között és hátul az öltözőből lehetett minket megközelíteni, azért az volt, hogy „na akkor kérek tőle is autogramot, mert ő is sztár”. Most érzem azt, hogy eljutott oda, azoknak a füléhez is ez az egész, akik ráéreznek erre a zenére. Ez az a népszerűség, amit szeretnünk volna.

Lehet a mai Magyarországon

valaki tényleg olyan nagybetűs sztár?

Szerintem népszerű lehet. Elismert vagy a szakma által is megbecsült zenész lehet. De ez a fogalom nálam azt jelenti, hogy a sztár egy elérhetetlen, nagyon távoli valaki, aki világszerte bármerre megy, mindenki odavan érte. Mivel kicsi ez az ország, és együtt élünk az emberekkel, tehát nem egy elzárt világban nem tudom hol, nap mint nap utcára járunk, metrózunk és így ez a fajta sztárság nem hiszem, hogy megállja a helyét. De mondjuk magyar viszonylatban, akiket sztárnak neveznek, azoknak is van még hová fejlődni. Én azt mondom, hogy most jó úton haladunk, de mondjuk én magamat nem nevezném sztárnak.

Eddig három dalotok van, amit az országos média állandóan játszik. Melyik a kedvenced közülük?

Most már négy szám, mivel a tavasszal kijövünk egy új maxival, és hozzá kapcsolódó videoklippel. Az első lemeze az Életem az életem című számhoz fog kapcsolódni ez az egész dolog. Egyelőre csak egy nagy rádió játszsa, amelyik azt mondta, hogy ő nem tud várni, neki már játszania kell. Egyébként nekem mindegyik nagyon

kedves. Az újabb érzés azért volt kedves, mert azzal kezdtük, az volt az első. Akkor nagy elhatározásokkal, nagy lendülettel, és nagyon sokat várva indultunk neki ennek az egésznek. És tulajdonképpen nem volt biztos semmi. Nem egy összepakolt sztár-csapat vagyunk. Nem egy sztárbrigád által összeszedett fiú vagy lánybandáról van szó, hanem valami másról. Ezért volt fontos ez a szám. Aztán a Kockahas meg azért volt nagyon kedves, és talán itt meg is válaszolom a kérdéset: nekem ez a legkedvesebb, mert annyira szélsőséges volt, és annyira nem követte ezt a diszkó meg dancefloor, meg a mai diszkókban szóló slágerekhez idomuló vonalat, hogy nagyon örültem neki, hogy ebből a nagy bizonytalanságból ilyen sokan vették a lapot, és nagyon jó visszajelzések jöttek rá. Szerintem ez volt ez a dal, amely az emberek körében betett valahova minket. Ez alapján ismertek meg minket.

Nagyon klassz sikátorok voltak a klipben. Hol forgattátok?

Szentendrén. Mindenféléképpen olyan helyet akartunk, ahol szép épületek vannak, régies hangulat uralkodik. Mivel a klipben nincs vágás, ezért fontos, hogy dinamikus legyen, és mindig történjen benne valami. Ez a háttér szempontjából is nagyon fontos volt, hogy ne egy szürke lakótelepi ház mellett menjek. Így Szentendrét választottuk, mivel az óvárosban gyönyörű szép piros, sárga házfalak vannak, amelyek szemet nem gyönyörködtetnek, ha ott kellene élned, de a klipbe nagyon jók.

A férfi modellek mit szölk a dal tartalmához?

Egyáltalán nem vették magukra, és az első nagy ledöbbenésünkre mindegyik nagyon értelmes volt, rögtön tudta mi a dolga. Egyszer elmondtuk nekik, és utána ment a munka. Tehát ott rögtön meg kellett önmagamot cáfolnom, mivel én anno ezt a szöve-

get azért írtam, mert ez most egy jellemző, és az ilyen fiúk általában kevesebb aggyal rendelkeznek, és most is bebizonyosodott, hogy ez egyáltalán nem így van.

Apropó test! A legutóbbi videoklipetekben elég lengén vagy felöltözve, sőt a betiltott lemezbortóton még merészebb vagy. Hogyan viszonyulsz ehhez?

Ha az ember olyan környezetben van, olyan emberekkel dolgozik, akikkel jól érzi magát, és ha ők azt mondják próbáljuk meg ezt vagy azt, és még ha én is benne vagyok a dologban, akkor azt teljesen természetesen és természetes körülmények között meg lehet oldani. Az biztos kellemetlenebb, ha valakit rákényszerítenek, vagy meggyőzik egy olyan dologról, amelyben nem lenne benne. Én nem tartom ezt szégyenletesnek, ráadásul szerintem elég sok nő van úgy, hogy akár még büszkén fel is vállalja ezt, és lehet hogy húsz év múlva az emlékébe esett maxi borítót megmutatja a gyerekeknek, hogy látod, anyád így nézett ki. Szerintem ebben semmi takargatnivaló vagy szégyellnivaló nincs.

Te is így mindent elteszel emlékébe?

Eddig minden maxiból sikerült felretennem magamnak. Azaz a Kockahasból sajnos nem, mert aki látta nálam, mindenki elkérte, és egy idő után már nem tudtam újat és újat szerezni. Így most abból hiányt szenvedek. Diszkósoknál viszont nagyon gyakran látom. De hát azt nem vihetem el. Amúgy van egy kis albumom, amibe az újságcikkeket el szoktam tenni. Már most nagyon jó visszanezegetni ezeket a dolgokat. A koncerteken is szoktunk fotózni, ezeket szeretem visszanezegetni.

Ha a régi fotókat nézed, nem hiányzik a hosszú hajad?

Az egy olyan korszak volt, hogy apukám kitalálta, örök vita volt között-

tünk, hogy nekem a rövid haj jobban áll, mert szép arcom van és kifejező szemeim, kár elvonnai hosszú hajjal róluk a figyelmet. Ez ellen lázadtam, és szinte mint a Hairben, hogy azért is megnöveszttem a hajam. Aztán amikor elköltöztem otthonról, és már senki nem szólt bele, akkor már azt éreztem lázadásnak, ha nagyon rövidre levágom. Most elég rendezetlen állapotban van, olyan felnőtt állapotban, erősen gondolkodom rajta, hogy

egy kicsit megnöveszttem. Az az igazság, hogy szeretem a változatosságot mindenben. Bár mondjuk az egyszerűsége is törekszem, biztos, hogy nem lesz nagy belőtt, feltupírozott, felcsavart hajam, de egy picit hosszabb hajjal többet lehet kezdeni.

Milyen csillagjegyben születted?

Nyilas. Nem szoktam a heti horoszkópot elolvasni, abban nem hiszek. Viszont az általános jellemző vonások közül sok van, amit magaménak érzek. Plusz van egy csomó olyan tulajdonság, amit egy öt évvel ezelőtt egyáltalán nem értettem, hogy miért vannak, hiszen nem jellemzők rám. De ha most elolvasom ezeket az általános jellemzőket, azt mondom, hogy ja tényleg, most már érzem, hogy ez van. Biztos van benne valami, azt nem tudom, hogy mi. De szerintem a sa-

ját normáink szerint kell élnünk, és nem ennek kell lennie a meghatározónak. Anyukám is nyilas, a nagymamám is nyilas, a barátom is nyilas, a volt dobosunk is nyilas, ha mindannyiunkkal mindig ugyanaz történe, na akkor mi lenne!

Miért, szerinted minek kellene meghatároznia az ember életét?

Az, hogy mindig határozott céljai legyenek. Mindig legyen miért élni. Ezt mondják is az öreg emberek, akik úgy érzik, mindent elértek az életükben, a gyerekek kirepültek, gondosan felnevelték őket, nincs már miért dolgozni, küzdeni, akkor egyszerűen az embernek ellaposodnak a napjai és utána érdektelenné válik az élet. Szerintem az a legfontosabb a világon, hogy az élet utolsó pillanatáig legyenek célok. Nem azt mondom, hogy hatalmas célok legyenek, vagy elérhetetlenek. Kis célokat kitűzünk magunk elé, és miután ezeket elértük nem kell lenyugodni és megnyugodni. ülni a babérokon, hogy de jó, hogy elértük, hanem mindig újabb és újabb célt kell találni. Talán ez a legfontosabb, mert az teszi boldoggá az embert, ha a célját el tudja érni. Vagy ha azért tud dolgozni és küzdeni.

Mara

(Fotók: Antal János)

„Szeretem a változatosságot mindenben...”

ENEMI POPZENE

(„nekem minden egyformán popzene”)

A rovat írójához olyan visszajelzések érkeztek, hogy elegetek van már a női előadók-ból (Jennifer „újraszabad-vagyok” kisasszony, Miss Spears), kapjanak helyet az erősebb nem képviselői is! Én meghajtom fejem a nép óhaja előtt, annál is

Ötösfogat

Forrás: Internet

inkább, mert az elmúlt (és a következő) időszak kulcsfigurái a frúzenekarok (angolosoknak bojzrup). „A választék az nem esekély” – idézhetnénk az Animal Cannibals örökzöldet, imponáns névsor állítható össze csuklóból: Backstreet Boys, N'SYNC, Five, Touché, Westlife és a mostanság magányosan is kóborló Ronan Keating csapatát, a Fiúznát is említsük meg elretentő példaként!

A recept elég egyszerű: végy 4-5-6 jóképőnek mondott, jól karbantartott (l. kigombolt ingek, tengerparti vagy zuhanyzós jelenetek) huszonegynéhány éves fiút, és frassál nekik egy kozsó típusú slágergyárossal egy lemezre való érzelmes balladát és táncbahívó szexuális felhívást! Ennyi az egész! Hogy be kell öltöztetni őket divatos cuccokba? Nem árt egy kezdőknek szóló táncanfolyamra is beírni a fiúkat? Hát, persze! Ezekről a fontos lépésekről sem szabad megfeledkezni. Na, de megéri a fáradságot, mert ha végre elkészül a produkció, és a fiúk sem buknak fel többé a saját cipőfüzőjükben, akkor helyben vagyunk, és fáradhatunk a kasszához. Dől a lé.

Ennek oka pedig igen egyszerű: a tinédzser lányoknak nagy szükségük van bálványokra. Bálványokra, akikre felnézhetnek, és akiknek képeivel teleragaszthatják szobájuk falát. Hogy a bálvány személye gyakran változik: nem gond. Mi menedzseljük azt a fiúcsapatot is, s a bukszánk tovább gyarapszik. Hát nem rém egyszerű? Elég csak félévente-évente kitenyésztenünk egy új négyes-ötös-hatosfogatot, és mi vagyunk a világ urai. Bár a tinédzsereknek megvan az a felettébb rossz szokásuk, hogy felcseperednek, és már nem érdekli őket a mi árunk, de szerencsénkre jön az utánpótlás. Újabb gyerekek, újabb fiúcsapatok, újabb pénzeszsákok. És a világ így kerek.

Pár év kemény meló után aztán vehetünk egy kisebb szigetet, hogy ott végre nyugodtan hallgathassuk kedvenc Beethoven szimfóniánkat.

Pop Géza

Sündiszkó Top 10

1. Christina Aguilera – What A Girl Wants

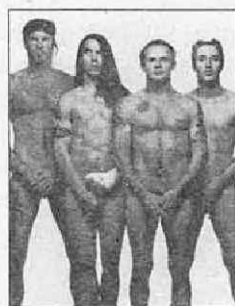

Forrás: Internet

2. Tom Jones – Sexbomb
3. Venus – Régi nyár
4. V.I.P. – Szükségem van rád
5. Jamiroquai – King For A Day
6. Emergency House – Neked adom
7. Britney Spears – Born To Make You Happy
8. AD Stúdió – Páratlan páros
9. Fekete Vonat – Bilako
10. Eiffel 65 – Move Your Body

Zebra Top 10

1. RED HOT CHILI PEPPERS otherside

Forrás: Internet

2. OASIS go let it out
3. MOBY why does my heart feel so bad?
4. TANKCSAPDA mennyország turist
5. BOB MARLEY rainbow country
6. LEN steal my sunshine
7. QUIMBY androidő
8. SUPERGRASS mary
9. ANDREAS JOHNSON glorious
10. SUEDE can't get enough

Info: djpekka@europe.com

Nem mindenki tudja, hogy a VHK lassan negyedszázados életkort ünnepelhet. Ennek ellenére (vagy ennélfogva vagy egyáltalán) a VHK által igazából az első két album az igazán, de az újabbak se rosszak. Van mondjuk egy jó nagy hullámvölgy az *Éden visszahódítása* című albumnál, sőt ez az új, a *Naptánc* is meglehetősen ellentmondásos anyag (szerintem). A szövegekkel kapcsolatban a VHK esetében mindig is fenntartásaim voltak, lásd a *Naptánc* c. című dal egy aprócska részletét: „A Nap / Ha nem lenne / Hogyan élnék? / De van! É! É! / Mindent beragyog! / Mégsem láthatod! / De lásd meg most! / Milyen tündöklő / Élő erő!” Jól van, nem akarom b...gatni Grand-pierre Attilát (Hogy jönnék én ehhez?), de néha tényleg arra gondolok: behülyült a sok csillagnézésbe. A másik oldalon viszont ott állnak a nagyon tartalmas instrumentális számok, mint például a Sugallat vagy a Mesebeli játszótér, valamint a kozmikus üvöltözések („hej, hej, hej, haj, hej” stb.) alatti nagyon király zúzások, amik viszont teljesen a régi lemezek zenei világát idézik. Ha az ember kúrija a kritikusabb részeket harsány rohogás nélkül, és képes nem odafigyelni a zenére, akkor nagyszerű élményben lesz része.

Az album kapható a Bahia Music-ban.

dá

Éljenek a sámánok!

Vágtázó Halottképek – Naptánc

Mondja, tudta-e **Cherrel** kapcsolatban, hogy...

- van már Cher-baba is, bár mindössze egy példány létezik belőle: az ereklyéhez árverésen lehetett hozzájutni, a bevétel az Aidsszel Fertőzött Gyermekek Alapítványához került
- 1999-ig tíz esztendő telt el Cher-turné nélkül, de tavaly újra nekiindult a világnak
- azon kevés előadók egyike, aki a Beavis&Butthead kőbunkóduóval énekelhetett (I Got You, Babe!)
- 25 államot érintő észak-amerikai turnéján összesen 700.000 ember tapsolt neki
- nem kellett 120 perc, hogy Madison Square Gardenbeli (New York) koncertjére mind a húszezer jegy gazdára találjon
- amikor Cher hivatalos internetoldalán (www.cher.com) személyesen a művésznővel lehetett volna chatelni, annyian szerettek volna szóhoz jutni, hogy összeomlott a számítógépes rendszer, mert képtelen volt az érdeklődők bejelentkezését fogadni?

6720 SZEGED,
JÓKAI U. 4.
(62) 420-792

Ugye te is utárod a direkt reklámot? Mi is!

De ha esetleg lenne kérdésed a százezer éves hangszerosókról, vagy a mai csúcstechnológiával készült modern hangszerekről, akkor mi szívesen válaszolunk!

(A kérdéseidet várjuk a szerkesztőségben!)

Hatodik érzék

Vannak filmek, amelyek elgondolkoztatóak. Lelki szemünk előtt folyton újraélednek a képsorok, s csak keressük, keressük a megoldását annak a titoknak, amelyet a celluloidszalagon futó történet ültetett el bennünk. Ezek jó filmek. Függetlenül attól, hogy a moziban tetszett-e vagy sem. Mert azzal, hogy utólag gondolkodunk rajta, esetleg még egy baráti társaságban beszédtémává is tesszük, máris minősítjük az alkotást. A készítő elérte célját: elgondolkoztatott.

M. Night Shyamalan – fiatal, indiai származású filmrendező – nem elégszik meg ezzel. Ő nem akar egyszerű,

hétköznapi társalgások „jó volt a tegnapi film”-szintű témája lenni. Valami olyan különlegességet kínál, amelyet nem tudunk visszautasítani, de lenyelni sem, csak rágódunk rajta, de akkor már késő, hogy meggondoljuk magunkat.

Filmje Amerikában – a maga közel 300 millió dollár bevételével – már most kasszasiker, de ez csak számadat, tulajdonképpen nem jelent semmit. Az amerikai fiúknak mindig is jobban kedvelte a csillogó, hatásvadász filmeket, mint a lélektani drámát. Pedig, ha jól megvizsgáljuk, a Hatodik érzék című alkotás inkább ez utóbbihoz áll közel.

A film egy gyermekpszichológus (Bruce Willis) és egy különleges képességekkel megáldott – vagy inkább megvert – kisfiú (Haley Joel Osmen) kapcsolatáról szól. A gyermeket halott emberek szellemei kísértik éjjel-nappal. Állandó félelemben él, s ha még ez sem volna elég – magányos is. Osztálytársai kiközösítik, tanárai nem értik, édesanyja (Toni Collette) szereti, de nem veszi észre – vagy éppen – materialista gondolkodása miatt – nem akarja észrevenni fia természetfeletti képességeit. Maga a pszichológus sem érti először a dolgot, majd lassan egy-egy részletet elfogadva a fiú történetéből, elkezd hinni neki, s közben egyre

jobban fél, hogy nem képes rajta segíteni.

Bruce Willis az utóbbi filmjeiben tőle megszokott intellektuális figurát viszi tovább. Realista világnézetét teljesen felkavarja a kisfiú, aki saját keresztjeként tűri, amit a sors rá szabott, miközben idegei folyamatosan tiltakoznak ijesztő képessége ellen. Haley Joel Osmen gyermekszínész

létére a nagyokat megszégyenítő tehetséggel játszik, s ha mást nem, egy Oscar-jelölést mindenképpen megérdemelne. Olyan hitelesen alakítja a rettegő gyermeket, hogy szinte a szemeiből is ki tudjuk olvasni a „segíts rajtam, vagy elveszek” rémületét.

Klasszikus thrillernek indul a cselekmény. A rendező folyamatos borzongást biztosít a néző számára, anélkül, hogy bármi szörnyűséget mutatna. Az érdekes képkivágások, s a szeniális vágás olyan hatásos, hogy néha az egész nézőtér egyszerre „ugrik meg” ültő helyzetben, vagy kezdi markolászni széke karfáját.

Mégis, vajon miben rejlik a film sikere? Hiszen nincsenek benne felrobbanó autók, szép cicababák, sem komputeranimáció. Minden a fel-

szín alatt történik. S talán éppen ez az, ami olyan különlegessé teszi. Gyermekkori félelmeinkre, szorongásainkra apellál. Amikor egész éjjel égettük a villanyt, rettegtünk benézni az ágy alá, féltünk a sötétben kimenni a mosdóig, s inkább

szüleink ágyába bújtunk, semmint egyedül aludjunk a gyermekszobában.

S ha mindez még nem volna elég, a történet vége egy csattanót is jegyez. Egy olyan lezárást, amely a film utolsó pillanataiban a helyére tesz mindent. Megértjük, mi miért történt, s a döbbenettől mozdulni sem tudunk. Csak bámuljuk a vászont – pedig a lámpák égnek, s már régen a végefőcím fut...

Kasza Magdolna
(Fotók: Internet)

Bruce Willis a tőle megszokott intellektuális figurát viszi tovább.

India – Mítosz a képekben

Peter Brook: Mahábhárata

„Vehetek akármilyen üres teret, és azt mondhatom rá: csupasz színpad.”

Peter Brook a színházművészet egyik legnagyobb újítója. Az 1925-ben született rendező életműve fura és meglepő fordulatokat tartalmaz, ám állandó a nyughatatlan keresés, a megkérdőjelezésre való hajlam.

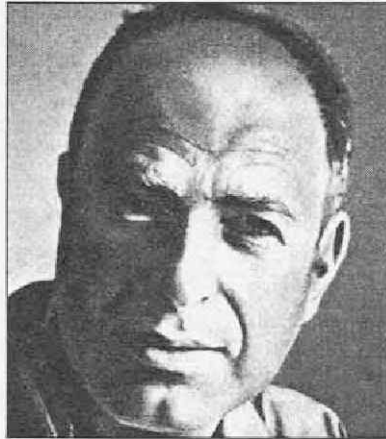
Pályája során rendezett drámát, operát, habkönnyű musicalt, s számos meghatározó filmet is.

A színház világában ő volt az első, aki megtörte a Shakespeare-darabokat övező konvenciókat, s vallotta, hogy Shakespeare átírható. Korát megelőzve fedezte fel és vitte színpadra a drámák kegyetlenségeit, s az 1964-es „Kegyetlenség színháza” évad művészetének kiemelkedő korszaka. A kegyetlenség azonban nem fizikai fájdalmat, hanem lelki, érzelmi és önmagunkhoz való kegyetlenséget jelent. Feltárta a kiszolgáltatottságot, az állandó bizonytalanságot.

Élete során rendezett Londonban, Párizsban, New Yorkban, társulatával bejárta egész Európát, majd Iránban is dolgozott. Előadásokat rendezett afrikai parasztnak, s kereste a mozdulatok kifejezőképességének végső határait. Rengeteget épített az improvizációra, a rítusokra, s hirdette a szavak másodlagosságát.

A filmvilágban 1963-ban rendezte *A legyek ura* című filmet Golding regényéből, majd 1967-ben feldolgozta Peter Weiss drámáját a *Marat/Sade*-t.

Számos alkotása után 1989-ben, hatéves munka után került bemutatásra a Mahábhárata, mely az egyik nagy indiai eposz feldolgozása. Ez a mű „az emberiség költői története. Ha figyelmesen hallgatod, a végére más ember lehetsz.”

Merész vállalkozás egy eposzt filmre vinni, Brook mégis legyőzte a lehetetlent, meséjében élénk tárul az indiai hiedelemvilág, egy nemzet mitikus története. Kamerájával varázslatosan ábrázolja a csodákat, és magával ragadóan kalauzol az istenek és ősök világába. Az ind regék iránt érdeklődőknek ismert a történet, ám aki járatlan e mítoszok világában, az is megérti és megérzi csodálatos alkotását. A történet az aranykorban kezdődik, amikor nem volt háború és szenvedés, az ember még közel állt az istenekhez. Egy Bishma nevű királyfi sorsa jelenik meg először, akinek élete végig meghatározza a történetet.

Számos csoda után eljutunk a káosz küszöbére, amikor is „panaszkodni hallják a földet, s a pusztítás már jelen van a világban.” A Pandavák és Kauravák viszályát, egy nagy háború történetének mítoszákat Brook képekké varázsolja.

Igazi indiai környezetbe kerülünk, melyből hiányzik minden egzotikum, amelyet oly sok európai rendező képtelen mellőzni filmjeiből.

Brook itt is rengeteget épít a rítusokra, s szabadon hagy teret színészeinek az igazi kibontakozásra, a tökéletes alakításra. Szereplői különböző nációkból származnak, indiaiak mellett kínaiak, japánok, afrikaiak, sőt olasz és amerikai színészek is szerepelnek a filmben.

A mű magyarországi ősbemutatójára múlt év decemberében került sor a Duna TV jóvoltából és a közel hat és fél órás film hamarosan részekre bontva is látható lesz. Érdekes rá odafigyelni, hiszen mindazok ellenére, hogy igazi indiai történetet kapunk, egyetemes, mindenkire érvényes bölcsességek és érzések áradnak felénk csodálatos zene és képek kíséretében.

Varga Györgyi

Anyád, Jadviga!

Pillanatkép a 31. Magyar Filmszemléről

Azt hiszem így nézhetett ki az ös-káros. Egy szolnoki barátom nagy-szerűen megfogalmazta: Sok jó ember nagy helyen is bűdös. Több ezer ember, lökdösődés, no és rengeteg olyan film, amit nagyon keveset fognak játszani. Ilyen az egyetlen könnyed nagyjátékfilm a szemlén – nem is kapott díjat – a *Kis Utazás*, Buzás Mihály filmje. A 70-es, 80-as évek fordulóján játszódó bohókás történet elmeséli, hogy milyen lehetett az, amikor egy egész osztályt önként kiküldenek az NDK-ba építőtáborba. A film végén előkerül a Leddöszánsájn, és a disszidálás gondolata is. A *Mi Szerelmünk* rendezője Pacskovszki József, aki az *Esti Kornélt* is sikeresen vitte celluloidra. Az abszurd történetszövés és a szerep-

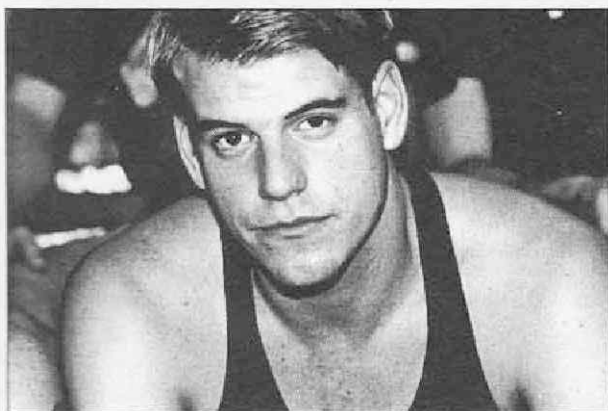
lők, valamint a helyszínek igazán európaivá varázsolják a mesét. A film, amire nagyon haragudtam, a *Jadviga Párnája*. Ez nagyobb tömegeket vonzhat a moziba, főként azokat, akik olvasták Závada Pál regényét. Haragom oka pedig a főszereplő hitelessége, Tóth Ildikó meg is kapta a magáét... különdíjat a zsűritől. Bevallom nagyon nem szerettem az aszszonyt a filmben. Jól játszott. Másik nagy kedvenc a *Glamour* volt, amit Gödrös Ferenc rendezett, és ami egy kicsit az *Underground* és az *Élet szép* ízet és illatát kavarta föl bennem. Az új Jancsó-film keserédes hangulatából már a címe is sejtet valamit. *Anyád! A szűnyogok...* Vasvári Emese, Mucsi Zoltán, Scherer Péter és a Lyuhász Lyácint Bt. ipari zenekara

igazán jók voltak. A poénok már másak, mint a *Lámpás...*-ban voltak, mélyebb, többértelműbb, de nagyon szerethető. Az utolsó klipszerű napfogyatkozás-felvétel pedig nagyon jól néz ki.

Helyszűke miatt nem említettem a kísérleti és kisjáték, valamint dokumentumfilmeket, aminek jobb darabjait, ha minden igaz a Berlin Café filmklubban láthatjátok majd. A *Szerelem első hallásra*, a *Szöke I-II*, a *Pol-pot megye punkjai*, a *Morel-fű*, az *uristen@meny.hu* mind-mind megérnek talán több misét is. Ezt azonban a jövőre bízom, gyertek el, meglátjátok.

MP

(A képek a Filmszemle hivatalos képanyagából származnak)

Rosszfiúk

A mi szerelmünk

Balra a nap nyugozik

Jadviga párnája

BERLIN CAFÉ - TÁK FILMKLUB 2000 PROGRAMTERV

BERLIN CAFÉ

Február

- 16. (szerda) Fehérlófia
- 23. (szerda) Sörgyári Capriccio
Biztosítás
- 26. (szombat) MARATONI MOZI I.
Vissza a jövőbe I.-II.-III.

Március

- 1. (szerda) Esti Kornél
- 8. (szerda) Szigorúan Ellenőrzött Vonatok
- 15. (szerda) Szerencsés Dániel
- 18. (szombat) MARATONI MOZI II.
A Keresztapa trilógia
- 22. (szerda) Központi Pályaudvar
- 29. (szerda) Három - vendég Szőke András, a film
rendezője

Április

- 5. (szerda) Krisztus Utolsó Megkísértése
- 11. (kedd) Helyfoglalás, avagy a Mogyorók bejövetele
- 15. (szombat) MARATONI MOZI III.
Három Szín...trilógia
- 19. (szerda) Jackie Brown
- 26. (szerda) Régi Idők Focija

Május

- 3. (szerda) Szegény Dzsoni és Árnika
- 10. (szerda) Napfivér, Holdnővér
- 17. (szerda) Oldás és Kötés
- 20. (szombat) MARATONI MOZI IV.
Berlin Fölött az Ég
Angyalok Városa

A szerdai és a keddi vetítések este nyolc órákor kezdődnek, a szombatiak délután kettőkor. A műsor változtatásának jogát fenntartjuk, de erről mindenkit időben értesítünk!

T á g r a z á r t s z e m e k

Mi történik egy házassággal, ha már közel tíz éve tart? Ha mindkét fél oda-vissza ismeri a másikat? Ha már annyira biztosak egymásban, hogy a féltékenységek sem jelenthet izgalmat számukra? A megszokottság csapda, melybe a szeretet és kötelesség felemás érzelmei húzzák le az embert, s bár unalmassá teszi életünket, titkon hálásak vagyunk az általa nyújtott biztonságért.

Stanley Kubrick utolsó filmjét értetlenség övezi, pedig a Tágra zárt szemek nem más, mint egy önvallomás az élet értelmetlenségéről, s arról, hogy hogyan éljük túl e felismerést. A rendező halála előtt még egy utolsó fricskát nyomott a néző orrára, csak hogy jól emlékezetünkbe véssük a bűcsű pillanatát. Pedig eddigi filmjeivel is sikerült már beírnia magát a filmtörténelembe. A Spartacus, a Dr. Strangelove, a 2001 Űrodisszeia, a Ragyogás és a Magyarországon soha be nem mutatott Mechanikus Narancs – csak hogy a legnagyobb filmjeit említsük – olyan jelentős alkotások, amelyekben már generációk nőttek fel.

A Tágra zárt szemek főszerepeire Kubrick tudatosan választotta Hollywood legboldogabbnak tartott színész házaspárját: Tom Cruise-t és Nicole Kidmant. Az együttélés legmélyebb bugyrait csakis két egymáshoz igazán közelálló ember képes eljátszani. Amennyiben játékról van szó. A néző jelen esetben egyfajta hívatlan kukkoló szerepét tölti be, s ezzel a ténnyel a rendező már a kezdet kezdetén szembesít bennünket. Alice (Nicole Kidman) a kamerának háttal állva, egy kecses mozdulattal kilép a ruhájából. Oly megdöbbenő e nyitókép, hogy az első csodálkozás után a néző sokkal könnyebben elfogadja a filmen végigvezetett intim hangulatot. A mozgásoknak is egyfajta légiesen könnyű, mégis baljós tónust ad Kubrick. A Ragyogás óta ezt az úgynevezett stadycam kamerával oldja meg. E kamera az operátorra rögzítve, egy különleges kar segítségével képes bármilyen irányba elmozdulni. Csodálatos suhanó mozgása olyan érzést kelt bennünk, mintha testetlenül fürkésznénk két ember legrejtettebb titkait. De csalódnunk fog az, aki a média által túlszilázott botrányos szexjelenségekre számít. A meztelenség szimbolikus funkciója kerül előtérbe, s mivel ezzel másféle hangsúlyt kap, el is veszíti tabu jellegét. A film nem megbotránkoztatóan, de részletesen vezet be egy pár magánéletébe.

A férj, Bill sikeres orvos, míg felesége, Alice munka nélkül van, mióta tönkrement az általa vezetett galéria.

Van egy tökéletes kislányuk és egy szép, nagy házuk New Yorkban. A látszat ellenére mégsem teljes a boldogságuk. Bill egyik állandó páciensének (érdekesség, hogy ezt a szerepet a filmrendező – Sydney Poitier alakítja) partiján mindketten flörtölésbe kezdenek, de a csábító gondolatokon túl mégis hűségesek maradnak egymáshoz. Talán el is siklanának a dolog felett, ha este Alice nem hozná fel a témát. A férj megpróbál közönyt mutatni az asszony provokációjára, de ezzel méginkább felhúzza őt. Míg végül Alice bevallja, volt már olyan férfi az életében, aki miatt képes lett volna itthagyni mindent, ha az a bizonyos férfi egy kicsit is kívánta volna őt. Bill összehörtlen nézi feleségét, de a fagyos pillanatot telefoncsörgés törli meg. Bill egyik idősebb betege meghalt, s a lánya kéri, hogy menjen el hozzá. Taxiba ül, de agya egyfolytában fantáziaképeket kreál a feleségéről és az idegen férfiről. Aztán a halott apa mellett zokogó nőt vigasztalja, mikor az hirtelen és szenvedélyesen megcsókolja őt. Bill visszautasítja a nő közeledését, s felkavart, visszás érzelmekkel távozik. De nem haza indul. Újra és újra csak fantáziaképek kínozzák. Előlük menekülve kerül bele egy sajátos kálváriába, amelynek állomásait az említett gyászoló nő, egy prostituált, egy régi jó barát, egy, a lányát

sajátos erkölccsel nevelő jelmezbolt-tulajdonos és legfőképp egy hedonista orgia jelent. Bill hagyja magát sodortatni az árral, s bár mindenhol ártatlanul kerül ki, mégis végig kell járnia a pokol bugyrait. Felesége

eközben álmaiban kénytelen átélni mindazt a kint, amit férje lát. Kísértetiesen hasonló össze gondolataik és érzelmeik amellel, hogy taszítják őket egymástól, még szorosabbra húzzák a köztük lévő kötést. Fojtogatóan szorosra.

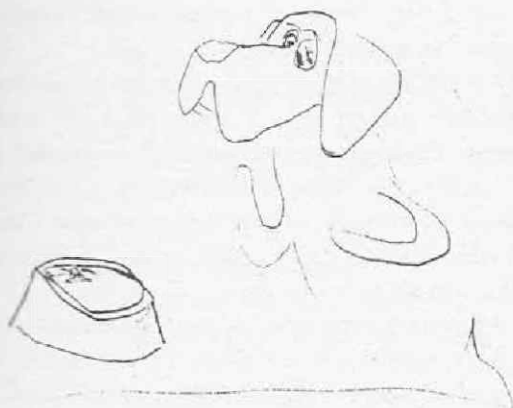
S a másnap még szörnyűbb meglepetéseket tartogat. A rémálomból a rémes valóságra ébrednek. S akármennyire fáj is, kénytelenek rányitni szemüket arra a hazug világra, amely körülveszi őket. S hogy ezt el lehet-e felejteni, vagy fel lehet-e dolgozni? Kubrick egyszerű és tömör választ ad: nem. De tovább kell élni, azzal a tanulsággal, hogy a kegyetlen igazságok akkor is jobbak, mint a kegyetlen hazugságok, ha mégoly nagy kint is okoznak néha.

Kubrick utolsó filmjével felnyitotta tágra zárt szemünket, mostmár csak látni kell megtanulnunk.

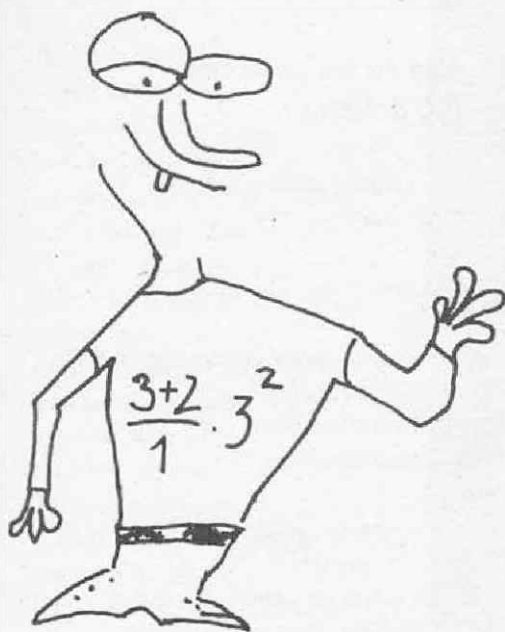
Kerla

(Fotók: Internet)

Frakítal

Vasányi András DÖBBELET

SZAMÍTHATSZ
SANYIRA

Az élet odaát

A sorozatokban az a szar, hogy ha az ember elkezd őket nézni, nincs mese, még a leggányabb is érdekelni fogja. Úgy kell csinálni, hogy a kecske is jóllakjon (legyen sorozatnézés – hiszen ez ma már lassan a társas érintkezés során is alapkövetelmény), és a káposzta is megmaradjon (azért ne legyen az ember az óralátogatásban is meggátolva, mint én a világirodalom története szeminárium és a Dragonball ütközése miatt anno). Tanácsos egy hétvégi napot kiválasztani – így nem kell a Sunset Beachhez igazítani az órarendet –, mondjuk a szombatot, amikor is szeretettel, szükségesen felszínes – amerikai – sorozatokkal és sok-sok TV Shoppal várnak bennünket a tévécsatornák. A családi életet ezzel viszonylag konfliktusmentesen össze is lehet kötni: TV előtt papa, mama, gyerekek, a reklám alatti cigiszünetekben pedig bőven van idő megbeszélni minden fontos dolgot.

Ajánlatos délután kettő körül elkezdni egy üveg sört, így nem az S Club Seven-től fogunk elhülyülni. Az amerikai fiatalok huszonegy éves korukig (biztos) nem isznak alkoholt (valószínűleg ezért ilyen hülyék), csak zenélgetnek, isibe járnak, videókameráznak meg kenik magukra a napolajat a bícsen. Szépek mind. Van amelyiknek abban a szerencsében lehet része, hogy boszorkánycsaládba születik, de az ő élete sem egyszerűbb vagy kevésbé vicces ettől. Tök jópofa majdnem mind (kivéve a negatív szereplők, azokat nem is szeretem). Ha felnőnek, lehet belőlük peches úrhajós, aki egy fereglyukon keresztül az univerzum másik végébe keveredik, persze ott is feltalálja magát, sőt még szerelem is lesz a meglepően antropomorf Ájlin Szu képében. Na persze Amerikában is vannak szemétségek. Ott van rögtön, amit szerencsétlen Dzeroddal csináltak. Elrabolták, tök gyerek volt még akkor, kísérleteztek vele, még fölverték videóra. De meglépett, vitte magával az összes videókazettát, most keresi anyut. (Bár szerintem, hiába, biztos megölte őt is a központ.) Nehéz neki, mert kergeti Missz Parker, akit ugyan szintén elrabolt a központ, vagy legalábbis valami sunyiságot csináltak vele is, de ő hülye és ez nem zavarja.

Amerikában mindenesetre nem lehet olyan túl rossz fiatalnak lenni (bár a 21 év alatti alkoholmentesség elég komoly ellenérvnek tűnik így elsőre), mert ott a fiatalok, hogyha felnőnek, lehet belőlük forgatókönyvíró például, és megethetik a világot unintelligens és idegesítő sorozatokkal, és hülyére kereshetik magukat.

Együtt

Batka Manó álmódott. Persze, ez csak egy utólagos megállapítás, hiszen Batka Manó nem tudta, hogy álmodik. Sőt, minden olyan megfoghatónak tűnt. Éppen csak az ég volt valószínűtlenül sárga. Olyan, mint a méz. Néhol mintha már ikrásodott volna, vagy azok csak felhőfoszlányok voltak? Batka Manó nem figyelte meg őket rendszeren. Álmában az ember (s a manó is) mással van elfoglalva.

Batka Manó álmában a barátaival volt. Ott volt Nyávogó Nyúl, Tüskeböki, Bagoly, aki csak ritkán hagyta el odúját, a Róka család, a Macs familia, sőt, még Biga Csiga is ott nyújtogatta szemeit valahol a többiek között. Nagyon jól érezték magukat, s a beszélgetés fonala egy pillanatra sem veszett el. Állandó gombolyítását agypróbáló tréfák segítették.

Az álom kedves volt és úgy tetszett véget-nem-érő. Batka Manó mosolygó arca még a sötét szobában is fényesnek látszott (már ha valaki láthatta volna). Félig nyitott ajkairól egy csepp édes nyál csorgott a párnára, bizonyítva, hogy Batka Manó tényleg szépet álmodik.

Batka Manó zsibbadt testtartását ellenpontozandó a másik oldalára fordult csipkeszalagos ágyán. S a könnyű, szép álom szertefoszlott. Batka Manó kinyitotta szemeit, s egy pillanatig még álmába kapaszkodva messzi barátaira gondolt.

Megnyugodva hunyta le szemeit, s amikor a levegő ismét szabályos, hosszú időközönként vándorolt ki-be légzőszerveibe, az előbbi mosoly ragyogott fel az arcán.

Arról álmódott, amiről a többiek.

Dalos Gaz Manka

Szösszenetek

Mondd meg ki vagy, s megmondom ki lehettél volna.

Az esélytelenség növeli az önbizalmat.

A bizonytalanság jobban megvisel, mint a bizonyosság a rosszban.

Nincs annál szájalmasabb, amikor egy tévedhetetlen embert tévedésen kapnak.

Ha képtelen vagy döntést hozni, bízd magad Sorsra. Így utólag mindent ráfoghatsz.

Lecsóillat

A kicsiny falu egyik házának szobakonyhájában felkapta a lecsó illatát a szél.

A szél a lecsóillattal együtt a kisváros felé szállott, a kisvárosban szarszag volt. A szarszagot a szél érintetlenül hagyta. Egyenesen a temető felé tartott, lecsóillattól átítatva.

A temetőben temetőillat uralkodott, a friss koszorúillatnak, az oszló hús illatának és tömjénillatnak a keveréke. A temetőillatot a szél gondolkodás nélkül magával vitte. Meg sem állt a nagyvárosig.

Egy nagy téren felvonuló tömegbe ütközött. Megbotlott, és elejtette a temetőillatot: rég volt ez már, nagyon rég, de a lengedező zászlók azóta is temetőillatúak.

És a szél nem állt meg. Magányos lecsóillattal a hátán átszelte a tengert.

Chicago egyik síkatorában érte utol a halál. Kiejtette a kezéből a lecsóillatot, leálltak az életfunkciói, de néhányan még látni vélték, amint holtában pislantott egyet. Örökre eltűnt.

A keskeny utca gyakran megtelik emberekkel. Reménytelen magyarok azok, hosszú sorban.

Lehunyják a szemüket, a szerelemre gondolnak, és mélyen magukba szívják a chicagói lecsóillatot.

Rövid történet

Melyben az író szert tesz tízmillió dollárra

*„If I had ten million dollars,
I would buy your love...”*

Tízmillió dollár kellett, sürgősen.

Már nem féltem a behemót biztonsági őröktől.

Már nem féltem a riasztótól.

Már nem féltem a kamerától.

Már nem féltem az inflációtól.

Bementem a bankba.

Ide a pénzt – ordítottam.

Nem mertek velem packázni.

Pontosan tízmillió dollárt nyújtottak át.

Pontosan 14.135 volt az átváltási arány.

Pontosan 141350000 svájci frankot váltottam be.

Ha ennyi pénze van az embernek, megengedheti magának, hogy kiabáljon a személyzettel.

Maczelka László

Nyártáj

Hoztad a kinyílt nyarat
gyümölcsök ringó testében
és bogarak ébredtek léptedre
sűrűvizű, hálós mélyben.

Tóba merült felhők dala
új Könyveket suttogott,
fogaid közt tompa dél feszült,
zöldfodorú erdő bújdosott.

Mert lángot dobott a hajnal
nedvesszemű kertekre
és csipkét vert nagy, bús fákra,
hogy ne gondoljunk halálra,
csak álomra, sodrásra...

Kátai Tamás

A csukott szemű angyal

Ásó alatt ropog a föld,
halkan reccsen egy gyökér.
Szisszen egyet a fatörzs,
kicsi csepp a levelén.

Ásó alatt ropog a föld,
sír a hajnal, könnyesereg,
jött a halál s újra ölt,
kéj-örömben hempereg.

Ásó alatt ropog a föld,
együtt dúdolt a halottal,
mikor a hold a napba dőlt,
a csukott szemű angyal.

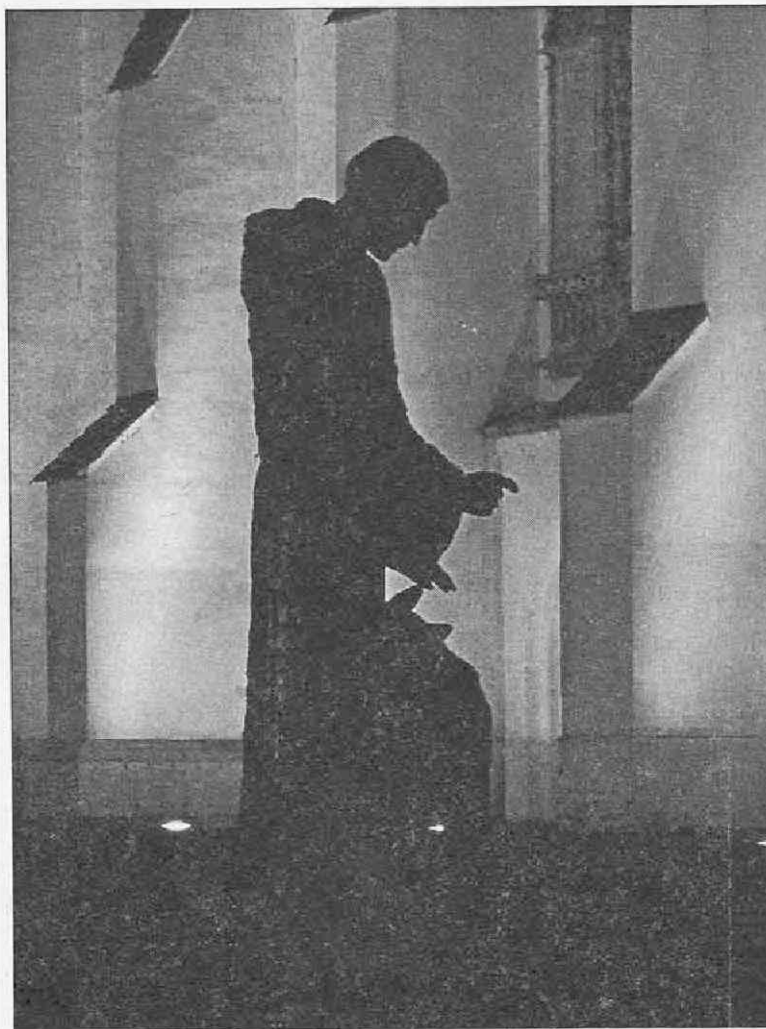
Lówy Lénárd

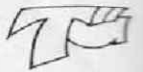
Disz love

'I kill myself for you, and
I kill you for myself'
/PANTERA/

Zene van közöttünk
(kicsit túlkomponált)
Keresztre feszített hang
viszi el a harmóniát
Az idegen arcok
a mi lelkünket is lassan
síkosra csiszolják
Mint a halak testét,
mik feléd úsznak,
s tőled hozzám. Azután
keskeny ágy, gyertyafény,
egymást ölelő karok,
t, t, t-t – dobolod.
T, t, t-t, te hülye –
mondom magamnak megint
a tükör előtt állva
lefordulok én is, s a földön
hét darabra válva
megint úgy gondolok
a könnyű halálra.
S szétszakadva és megrepedve,
az első vonal alá eltemetve
ráfeszülök az érdes keresztre.

Erdődi Emese

S ö t é t e m b e r

Írok, de nem tudom miért, írok talán egy jobb világért. Hiszem, hogy létezik ilyen, bár még sosem láttam. Zavaros a világ, talán én is csak zavarok benne, talán rossz helyen vagyok itt, menjek el? Lehet, hogy szebb a messzeség, és vár rám a végtelen semmi, ami még mindig több annál, mint ami én itt vagyok. Furesza gondolatok ezek az én számból, nekem nem ilyenek kéne lennem. Néha nem értem magam. Miért bántanak, és miért bánt engem az, amit mondanak? A választ senki sem tudja, senkit sem érdekel, hogy mi van velem. Pedig csak

egy bátorító szó kéne, amitől kicsit jobban leszek. Érezd át, hogy „járskelsz egy szobában, ami félelmetes és sötét... és te is sötét vagy.”

Sok mindenki van körülöttem; aki nem ért meg, és akit nem értek. „Széttépi szívemet ez a sok értetlen lélek.” Értelem, mi e szó, ismeretlen, legálábbis én nem ismerem. Csak egy lény a sok közül, ki megért, és én szerelmekkel ajándékozom meg őt. De megint a gondolat, ajándék, talán mit adok, vagy inkább teher, mit terhes gonddal cipel vállán ő.

Sokszor fordulok Istenhez, de so-

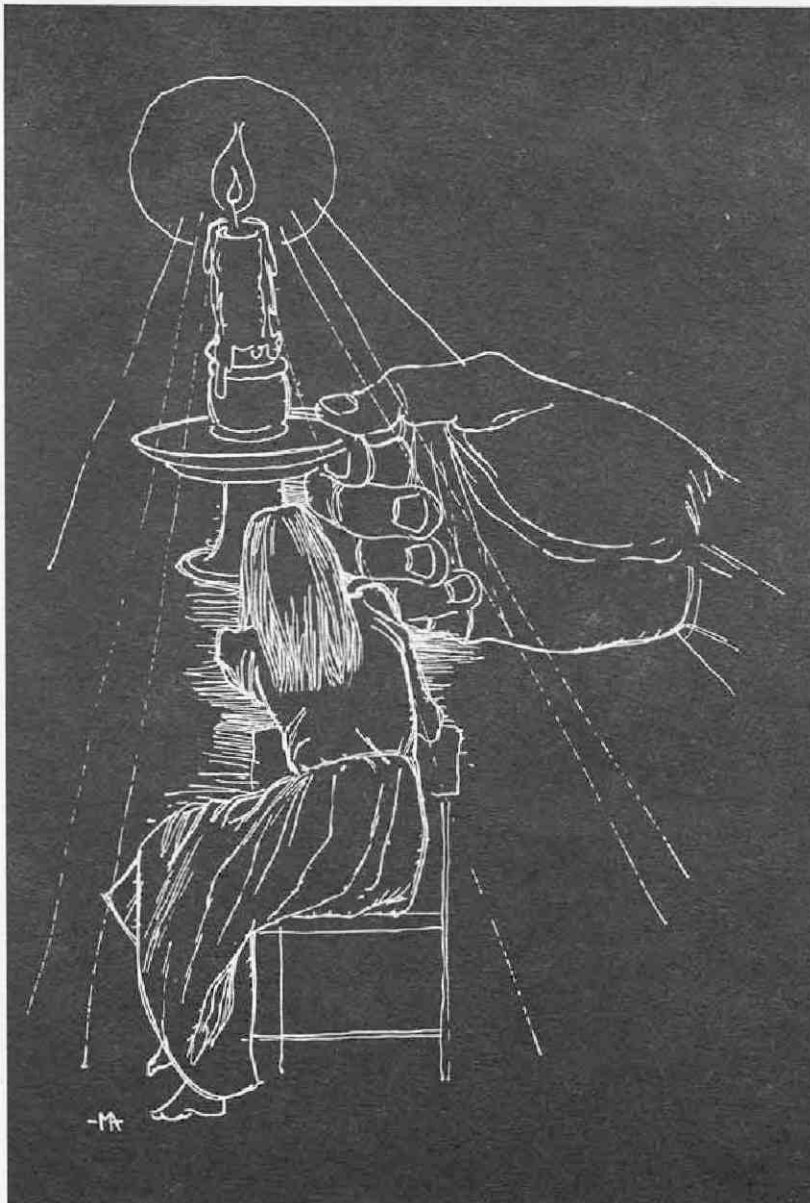
sem teljesen őszinték szavaim, talán mert kételkedem létezésében. Kételkedem, mert nem ismerem, és nem értem létezésének mivoltát, kételkedem, mert úgy érzem néha, hogyha Isten létezne, nem történne velem ennyi rossz. „Kértem őt ne bántson, de nem hallotta meg.”

Bánat, fájdalom. Ki találta ki ezeket a szavakat? Vagy kérdezzem úgy, hogy ki találta meg ezeket a szavakat? És mondjam azt, hogy Pandóra aszszony kíváncsisága miatt vagyok ott, ahol vagyok, hiszen ő volt az, aki leemelte annak a ládának a fedelét, mely a különböző sorscapásokat rejtette magában: nyomorúságot, fáradtságot, bajt, bűnt, bánatot, fájdalmat, betegséget, kegyetlen halált, az addig gond nélkül élő emberekre. De nem mondom, mert nem mondhatom. Pandóra csak mitológiai személy, valótlan dolog, amiben nem hiszek. És azért sem mondhatom, mert mindeért csak mi magunk felelünk.

Úgy érzem, néha el kéne bújnom az élet elől, ami igazságtalan és nehéz. Ugyan miért lehelt az Úristen orrukba az élet leheletét? Miért vagyunk, ha ilyen könnyen és sokan elveszítjük az Éden kertjének kulcsát? Pedig nem mi ettünk a jó és a rossz tudásának fájáról, és nem hiszem, hogy mi követtük volna el az első eredeti bűnt. Akkor mi miért bűnhődünk?

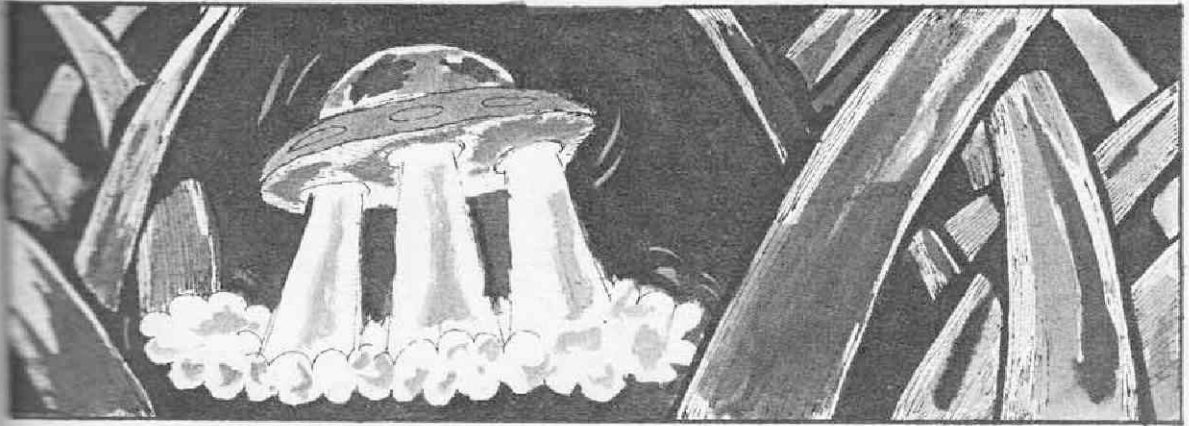
Amikor ezeket a sorokat olvasom, úgy érzem, hogy hálátlan vagyok, pedig lenne kiknek hálásnak lennem. Mégis azt hiszem, nekem ennél több kell. És ha megint élni akarok, akkor ismét csak önmarcangoló szenvedés lesz osztályrészem.

De bármit írok, mindenképp egy sötét ember maradok, aki ül egy sötét szobában, és fejében sötét élete, sötét gondolatai és sötét érzelmi kavargások, és életében nem lesz senki, ki igazán megértené. De ki tudja, talán egyszer egy szebb és jobb élet vár rá.

Harmadik típusú vakarózások

Kasza Magdolna képregénye

☒	Vízi állat ▼ Megfejtés (3. rész)	Fagyit eszik ▼ Szentek fején van	Néma léha!	Ék! ▼ Nagy meseíró	A folyó végén! ▼ Kutyafék	Megfejtés (1. rész)	
Megfejtés (2. rész)	▶	▶	▶	▶	▶	Oda-vissza vígócskóz	
Török isten	▶			Görög betű		Ruina	
Farész				Tépé		Az italt kortyolja	
▶	▶	Disznólak	▶	Te meg én	▶	Fejvesztve ivó	
		Dal		Betegség		Kati egyneműi	
▶		▶		Serdülő	▶		Fejetlen habarás!
Ritka						Argon	
Egyenruha	▶					Menyas- szony	
Frissítő ital	▶		A tetejére	▶		Törvényte- len gyerek	
			A hátból hasítják!		Irat	Pisztoly	
ÁÁÁ!	▶		Kötőszó	▶			
Magam			Észak középe	Földtároló eszköz	Szándék		
▶		Téli közl. eszköz	▶	▶			
		Népiesen átnyíjt				Gépkocsi- típus	
Zöld folt a sivatagban	▶				Páratlanul téliés!		Földet művel
☒	▶					Útőlap	

E havi rejtvényünkben megfejtésül egy híres ember nevét, és ismert mondását adjuk fel. A megfejtések leadhatók a szerkesztőségben, **március 15-ig**. A szerencsés megfejtők között 5 db 2 személyes pizzajegyet sorsolunk ki.

Múlthavi rejtvényünk megfejtése: „... a világ változás, az élet felfogás dolga...”

Úgy látszik, feladványunk túlságosan nehéz volt, mivel mindössze egy helyes megfejtés érkezett, beküldője: *Oláh Gyöngyvér* (magyar-német). Jutalma: 1500 FT-os könyvtalvány.

1.

2.

Bozseó Dóra
karikatúrája

**Május 3. Húsvét Kupa - A Szegedi Tudományegyetem
karai között**

Május 6. Ballagás

Május 8-26. Vizsgaidőszak (utolsó évesek)

**Május 15. - június 16. Vizsgaidőszak
(az utolsó évesek kivételével)**

Június 5. - 16. Záróvizsgák

Június 25. (vasárnap) Diplomaátadó ünnepség

**Június 25. Köztársasági Ösztöndíj pályázatok beadási
határideje**

Aug. 28. - szept. 1. Vizsgaidőszak

Szept. 9. (szombat) Beiratkozás (I. évfolyam)

Szept. 10. (vasárnap) Tanévnyitó

Szept. 11. Beiratkozás (II-IV. évfolyam)

A 2000/2001. tanév első tanítási napja

**Szept. 22. A vizsgaidőszakon kívül engedélyezett
vizsgák utolsó napja**

SZERZŐDÉSEK, OKIRATOK, LEVELEK HITELES FORDÍTÁSA:

Profil

MEGBESZÉLÉSEK, ÜZLETI TÁRGYALÁSOK TOLMÁCSOLÁSA!

Fordítson velünk!

Szeged, József Attila sgt. 67/A. Telefon: 481-550

STÚDIÓ
www.profilstudio.cjb.net
e-mail: profilstudio@tisznet.hu
Szeged, Tisza L. krt. 57. Tel.: 62/319-165

Fénymásolás még mindig
6 Ft-tól

Névjegykártyák 10 Ft-tól
Laminálás 19 Ft-tól
Meghívók 40 Ft-tól
Spirálozás 110 Ft-tól

- ▶ Szerkesztés
- ▶ Reklamtáblák
- ▶ Fax szolgáltatás
- ▶ Sztilyonítás
- ▶ Nyomdai előkészítés
- ▶ Plakátok
- ▶ Logotervezés
- ▶ Színes lézernyomatás
- ▶ Számítógépes betűvágás
- ▶ Világító reklámok

Nyitva : H-P: 9-18; Sz: 9-18

INGYEN HAZHOZ SZALLITAS
TELEFON: 489 670

NYITVA TARTÁS 11-22-ig

PIZZÁK

	L	XXL
1. Sajtos	280,-	760,-
2. Mozzarella	320,-	860,-
3. Csusajjt	330,-	890,-
4. Sonkás	310,-	840,-
5. Gombás	290,-	780,-
6. Gombás-sonkás	330,-	890,-
7. Paprikás	330,-	890,-
8. Kagylós	390,-	1050,-
9. Tengeri herkenytyús	480,-	1220,-
10. Tonhalas	380,-	1030,-
11. Hawaii	350,-	950,-
12. Kukoricás	330,-	890,-
13. Szalámis	340,-	920,-
14. Vegetáriánus	330,-	890,-
15. Csipős	340,-	920,-
16. Kolbászos	330,-	890,-
17. Tojásos	330,-	890,-
18. Popeye	330,-	890,-
19. Chilis babos	350,-	950,-
20. Vecsési	330,-	890,-
21. Les Degezs	380,-	1030,-
22. Eta fetesajtos pizzája	350,-	950,-
23. Töltött	320,-	860,-
24. Lekváros	320,-	860,-
25. Gyümölcsös	320,-	860,-
26. Kivánság	450,-	1220,-
27. Lepény (sima)		80,-
28. Fokhagymás lepény		130,-
29. Töltött lepény (kivánság szerint +50,- Fízalapannyal)	80,-	
30. FELTÉT		50,-
31. L' Pizzára		70,-
32. XXL Pizzára		180,-

TÉSZTÁK

1. Bolognai	280,-
2. Milánói spagetti	300,-
3. Carbonara	320,-
4. Stavros tészta	280,-
5. János Vitéz tészta	310,-
6. Vegetáriánus tészta	310,-
7. Mekk Elak eledel	280,-
8. Sajtmaratóspagetti	280,-
9. Csusajjt spagetti	330,-
10. Gaudium	340,-
11. Pokoll lecke	340,-
12. Gyöngyhalászk eledel	320,-
13. Les Degezs	340,-
14. Lasagne	340,-
15. Sonkás kocka	280,-
16. Túrós csusza	250,-
17. Sajtos tészta	250,-
18. Mákos tészta	220,-
19. Diós tészta	220,-
20. Gríz tészta	220,-
21. Nem piakóta	290,-

MINERVA-SZEGED KFT

A boltjainkban található teljes árukészlet **20 %** kedvezménnyel vásárolható!

„Harmónia” Könyvesbolt
Klauzár tér 7. H-V: 9-19 Tel.: 424-412

„Minerva” Könyvesbolt
Jókai u. 1. H-V: 9-19 Tel.: 451-342
(A Nagyaruház Passzázssorán)

CARSCHOOL AUTÓSISKOLA

tanfolyamot indít márc. 2-án, 16-án és 30-án, és április 13-án.

Diákigazolványra 10 % kedvezmény a teljes képzés díjából.

Az órabeosztásnál alkalmazkodunk az igényekhez, akár a délelőtti órákban is!

Elsősegély oktatás helyben!

Ügyfélfogadás:
Hétfő-csütörtök: 10-12 és 13-16 óráig, péntek: 10-13
Szeged, Tisza Lajos krt. 62.
(a Konzervatóriummal szemben, a Fogászati Klinika mellett)
Tel.: napközben (62) 424-025, este (62) 271-455